

การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธิปก พินิจสกุล

นายธิปก พินิจสกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A FLUTE RECITAL BY TIPOK PHINITSAKUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธิปก พินิจสกุล

โดย

นายธิปก พินิจสกุล

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.ยศ วณีสอน)

5886711935 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: FLUTE RECITAL / TIPOK PHINITSAKUL

TIPOK PHINITSAKUL: A FLUTE RECITAL BY TIPOK PHINITSAKUL. ADVISOR: PROF.
NARONGRIT DHAMABUTRA, Ph.D., 65 pp.

The purpose of this flute recital is to develop performance ability. The performer chose the pieces that were originally composed for flute in different periods. All these pieces consist of different musical forms and techniques. The performer has studied biography of composers, performance practices, analysis of musical forms and practice planning. Five pieces were selected in this recital:

1. Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 by Georg Philipp Telemann
2. Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 by Franz Peter Schubert
3. Zoom Tube by Ian Clarke
4. Histoire du Tango for Flute and Guitar by Astor Piazzolla
5. Sonata for Flute and Piano, Op.23 by Lowell Liebermann

Total time of performance : 80 minutes

Department: Music

Student's Signature .....

Field of Study: Western Music

Advisor's Signature .....

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

ในลำดับแรกของการแสดงเดี่ยวฟลูตในครั้งนี้ ผู้แสดงขอกราบขอบพระคุณคุณย่าและคุณยายของผู้แสดง คุณย่าสุกานดา พินิจสกุลและคุณยายทัศนีย์ นาคศิริ ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จของผู้แสดงโดยเสมอมาและในลำดับต่อมาคือ บิดาและมารดาของผู้แสดง คุณพ่อณัฐพงศ์ พินิจสกุลและคุณแม่วรารัตน์ นาคศิริ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ได้เพราะข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำที่ดีและมีประโยชน์ต่อการศึกษาและค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลจากอาจารย์ท่านต่าง ๆ ทั้งอยู่ในขณะการทำวิทยานิพนธ์และในระหว่างที่ข้าพเจ้านั้นกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ข้าพเจ้าจึงขอขอบพระคุณบุคคลผู้มีพระคุณต่อข้าพเจ้าเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ศาสตราจารย์ ดร. ณัชชา พันธุ์เจริญ รองศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รามสูร สีตลายัน อาจารย์ ดร. ยศ วณีสอน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิ พงศ์สรายุทธ

ขอขอบพระคุณคุณครูผู้ซึ่งได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ในการบรรเลงฟลูตให้แก่ข้าพเจ้า ซึ่งได้แก่ อาจารย์ อากริต้า ลาคูเต อาจารย์ ดร. นาโอมิ เซแมน อาจารย์ ดร. เอลเลนอ อามสตรอง และ อาจารย์ สันห์ชีพ วิทยนคร

ขอขอบพระคุณครอบครัว พินิจสกุล ที่ให้กำลังใจเสมอมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง	2
1.3 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวฟลูต	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์.....	4
2.1 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann	4
2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	4
2.1.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	5
2.1.3 บทวิเคราะห์	5
2.1.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	8
2.2 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ประพันธ์โดย Franz Peter Schubert.....	10
2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	10
2.2.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	11
2.2.3 บทวิเคราะห์	11
2.2.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	17
2.3 Zoom Tube ประพันธ์โดย Ian Clarke.....	21

2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	21
2.3.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	21
2.3.3 บทวิเคราะห์.....	22
2.3.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	27
2.4 Histoire du Tango ประพันธ์โดย Astor Piazzolla.....	31
2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์.....	31
2.4.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	31
2.4.3 บทวิเคราะห์.....	32
2.4.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	34
2.5 Sonata for Flute and Piano, Op.23 ประพันธ์โดย Lowell Liebermann.....	36
2.5.1 ประวัติผู้ประพันธ์.....	36
2.5.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	37
2.5.3 บทวิเคราะห์.....	37
2.5.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	44
บทที่ 3 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	46
3.1 ข้อมูลการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	46
3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง.....	46
3.3 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต.....	46
3.4 กระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง.....	47
3.5 การแสดงเดี่ยวฟลูต.....	48
3.6 รายการและเวลาการแสดง.....	49
บทที่ 4 สุจิบัตรการแสดงและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง.....	50
4.1 สุจิบัตรการแสดง.....	50

4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง	57
บทที่ 5 คำแนะนำและบทสรุป	58
5.1 คำแนะนำ	58
5.2 บทสรุป	58
รายการอ้างอิง	60
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมา

ในช่วงระดับประถมศึกษาผู้แสดงได้เริ่มศึกษาการบรรเลงฟลูตโดยได้เริ่มจากการบรรเลงในวงโยธวาทิตของโรงเรียน และหลังจากนั้นผู้แสดงได้รับการศึกษาต่อในด้านการบรรเลงฟลูตอย่างจริงจัง ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา จากการศึกษาที่ผ่านมาผู้แสดงได้ค้นพบว่า ประวัติศาสตร์ของการบรรเลงฟลูตนั้นมีมาอย่างยาวนาน ซึ่งประกอบด้วยบทเพลงที่มีการประพันธ์ขึ้นสำหรับฟลูตเป็นจำนวนมากและบทประพันธ์เหล่านั้นล้วนมีความสำคัญในเชิงของประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกและได้รับความนิยมในการบรรเลง อีกทั้งผู้แสดงนั้นมีความหลงใหลในการบรรเลงฟลูตเป็นอย่างมากและมีความประสงค์ที่จะศึกษาให้ถึงแก่นแท้ของการบรรเลงฟลูต

ภายหลังจากผู้แสดงได้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้แสดงได้ทำงานในทั้งด้านการสอนดนตรีและการแสดงดนตรีจึงทำให้ผู้แสดงนั้นยังคงมีความประสงค์ที่จะเพิ่มพูนความรู้ในทางด้านดนตรีตะวันตกและพัฒนาความสามารถในการบรรเลงฟลูตได้อย่างสม่ำเสมอ ผู้แสดงได้ตัดสินใจเพื่อที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านดนตรีตะวันตกและพัฒนาความสามารถในการบรรเลงฟลูตให้สูงขึ้นไปตามเป้าหมายของผู้แสดง

ในการแสดงครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับฟลูตจากยุคสมัยต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันทั้งหมด 3 ยุค คือ ยุคบาโรก ยุคโรแมนติก และยุคศตวรรษที่ 20 ซึ่งในแต่ละยุคนั้นมีเทคนิคในการบรรเลงที่แตกต่างกัน ผู้แสดงได้ศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ทั้งในด้านของการวิเคราะห์บทประพันธ์ ด้านการวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถในด้านของเทคนิคการบรรเลงเพื่อบรรเลงเทคนิคขั้นสูงจนสามารถนำออกแสดงเดี่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การแสดงเดี่ยวฟลูตครั้งนี้เป็นการแสดงผลลัพธ์จากการศึกษาของบทเพลงต่าง ๆ ที่ผู้แสดงได้ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ผู้แสดงได้มีการศึกษาเพิ่มเติมจากบทความและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงและแผ่นบันทึกเสียงจากศิลปินระดับโลกที่เคยบันทึกไว้ จากการศึกษาค้นคว้าทั้งหมดผู้แสดงได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังและผู้สนใจที่จะนำไปศึกษาและค้นคว้าต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักของการแสดง ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการบรรเลงฟลูต
2. เพื่อศึกษาการจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต
3. เพื่อศึกษาบทเพลงจากยุคต่าง ๆ
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวรรณกรรมของบทเพลงฟลูต
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงในรายการบรรเลงของการแสดง

1.3 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวฟลูต

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้ 5 บทเพลง ดังนี้

1. Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 4 นาที
2. Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ประพันธ์โดย Franz Peter Schubert ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 20 นาที

หลังการบรรเลงบทเพลงที่ 2 พักการแสดง 15 นาที

3. Zoom Tube ประพันธ์โดย Ian Clarke ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 6 นาที
4. Histoire du Tango for Flute and Guitar ประพันธ์โดย Astor Piazzolla แบ่งออกเป็น 4 กระบวนได้แก่
  - กระบวนที่ 1 Bordel 1900
  - กระบวนที่ 2 Café 1930
  - กระบวนที่ 3 Nightclub 1960
  - กระบวนที่ 4 Concert d’aujourd’hui
 ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 20 นาที

5. Sonata for Flute and Piano, Op.23 ประพันธ์โดย Lowell Liebermann

แบ่งออกเป็น 2 กระจวนได้แก่

กระจวนที่ 1 Lento

กระจวนที่ 2 Presto

ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 15 นาที

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้แสดงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการแสดงนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สามารถเรียนรู้เทคนิคที่ใช้ในการบรรเลงฟลูตจากบทเพลงในยุคต่าง ๆ และมี
ความสามารถในการตีความได้เหมาะสมกับบทเพลงในยุคนั้น ๆ
2. สามารถเตรียมการแสดงเดี่ยวฟลูตได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้ฟังได้รับ
สุนทรีย์ภาพของการบรรเลง
3. สามารถตีความบทเพลงในยุคต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้งและสามารถแก้ไขปัญหาใน
ด้านเทคนิคในการบรรเลงจากบทเพลงได้ดีเยี่ยม
4. ได้เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่ผลงานฟลูตที่น่าสนใจและมีคุณค่าและส่งเสริม
ให้ผู้คนหันมาชมการแสดงเดี่ยวฟลูตมากขึ้น

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์

บทนี้มีเนื้อหามาจากการศึกษาและค้นคว้าของผู้แสดง ในการศึกษาและค้นคว้าของผู้แสดงในครั้งนี้นำไปถึงการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ของบทประพันธ์ ลักษณะการบรรเลงในแต่ละบทประพันธ์ และรูปแบบของการประพันธ์ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้แสดงมีความเข้าใจบทเพลงมากขึ้นและสามารถนำองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นมาพัฒนาเพื่อวิเคราะห์บทประพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวได้เป็นแบ่งออกเป็นหัวข้อตามแต่ละบทประพันธ์ดังนี้

2.1 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 ประพันธ์โดย Georg Philipp Telemann

2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

จอร์จ ฟิลิปป์ เทเลมันน์ (Georg Philipp Telemann, 1681-1767) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 1681 ณ เมืองมัคเดบูร์ก (Magdeburg) ประเทศเยอรมัน (Germany) ซึ่งเทเลมันน์ได้เริ่มศึกษาดนตรีเป็นครั้งแรกเมื่อตอนอายุ 10 ปีกับนักร้องแกนในท้องถิ่นของเมืองมัคเดบูร์ก เทเลมันน์ได้เริ่มให้ความสนใจกับดนตรีเป็นอย่างมากแต่ก็ยังมีเสียงคัดค้านจากแม่และครอบครัว เมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนเทเลมันน์ได้เข้ารับการศึกษต่อที่มหาวิทยาลัยไลพ์ซิจ (University of Leipzig) ในด้านกฎหมายแต่สุดท้ายเทเลมันน์ก็เลือกที่จะทำงานในด้านดนตรี

เทเลมันน์ได้เข้ารับการดำรงตำแหน่งที่สำคัญต่าง ๆ ของเมืองหลายเมืองซึ่งรวมไปถึง ไลพ์ซิจ (Leipzig) โซเร่ (Sorau) ไอเซนัค (Eisenach) และแฟรงค์เฟิร์ต (Frankfurt) ก่อนที่เขาจะปักหลักอยู่ที่เมืองฮัมบูร์ก (Hamburg) ในปี ค.ศ. 1721 ซึ่งเป็นที่ที่เทเลมันน์ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการในทางด้านดนตรีให้กับโบสถ์หลักทั้งห้าโบสถ์ของเมืองฮัมบูร์ก ขณะที่หน้าที่การงานของเทเลมันน์มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นเขาได้ประสบกับปัญหาชีวิตจากเรื่องที่ภรรยาคนแรกได้เสียชีวิตหลังจากการแต่งงานได้เพียงไม่กี่เดือน

เทเลมันน์ได้เสียชีวิตลงในวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 1767 โดยผู้ที่มารับหน้าที่ต่อจากเทเลมันน์ คือ คาร์ล ฟิลิปป์ เอมานูเอล บาค (Carl Philipp Emanuel Bach, 1714-1788) ซึ่งเป็นบุตรชายของ โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค (Johann Sebastian Bach, 1685-1750)

2.1.2 ความสำคัญของบทเพลง

บทเพลง Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, BWV 40:4 อยู่ในลำดับผลงานที่ 3 จากทั้งหมด 12 ลำดับในบทประพันธ์ 12 Fantasias for Solo Flute บทประพันธ์นี้ได้รับการเผยแพร่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1732- 1733 ณ เมืองฮัมบูร์ก ซึ่งในบทประพันธ์แต่ละลำดับของบทเพลงจะมีการใช้ท่วงทำนองในการประพันธ์ที่แตกต่างกันทั้งหมด 12 ท่วงทำนอง ในบทเพลงลำดับที่ 3 นี้จะอยู่ในท่วงทำนองของ B ไมเนอร์ การใช้ท่วงทำนองที่หลากหลายในแต่ละลำดับของบทเพลงนั้นเป็นการเลือกใช้ท่วงทำนองจากผู้ประพันธ์เพื่อที่จะสร้างความรู้สึกและอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยในแต่ละลำดับของบทประพันธ์จะประกอบไปด้วยหลายท่วงทำนอง และลักษณะของการประพันธ์นั้นจะมีการสร้างความแตกต่างในเรื่องของจังหวะของแต่ละท่วงทำนอง ท่วงทำนองเร็วจะตามด้วยท่วงทำนองที่ช้าและในท่วงทำนองที่ช้าจะถูกตามด้วยท่วงทำนองที่เร็ว

2.1.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทเพลง

กระบวนที่ 1				กระบวนที่ 2	
Largo - Vivace - Largo - Vivace				Allegro	
สังคีตลักษณะแบบสองตอน				สังคีตลักษณะแบบสองตอน	
(Binary form)				(Binary form)	
A	B	A'	B'	A	A'

สังคีตลักษณะของกระบวนที่ 1

A	B	A'	B'
ห้องที่ 1-2	ห้องที่ 3-17	ห้องที่ 18-21	ห้องที่ 22-32

สังคีตลักษณ์ของกระบวนที่ 2

A	A'
ห้องที่ 1-22	ห้องที่ 23-41

กระบวนที่ 1 มีลักษณะจังหวะแบบ ช้า-เร็ว-ช้า-เร็ว โดยมีลักษณะของสังคีตลักษณ์เป็นแบบสองตอนซึ่งกระบวนนี้จะมีลักษณะการประพันธ์ในรูปแบบการบรรเลงแบบทอคคาตา (Toccata)

ตอน A อยู่ในอัตราจังหวะช้า (Largo) โดยในห้องที่ 1-2 บทเพลงจะเริ่มการบรรเลงในรูปแบบของการใช้อาร์เปจโจ (Arpeggio) ในกุญแจเสียงของ B ไมเนอร์ก่อนที่จะเข้าสู่ตอน B ซึ่งอยู่ในจังหวะที่เร็ว (Vivace) ในห้องที่ 3 (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระบวนที่ 1
ห้องที่ 1-3

ตอน B เริ่มจากห้องที่ 3 ในกุญแจเสียง B ไมเนอร์และขับเคลื่อนบทเพลงไปจนถึงห้องที่ 17 ที่อยู่บนคอร์ด โดมินันท์ เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ ตอน A' ในห้องที่ 18 ที่อยู่ในอัตราจังหวะช้าอีกครั้งและมีการย้ายมาสู่กุญแจเสียง D เมเจอร์ซึ่งเป็นกุญแจเสียงคู่ขนานกับ B ไมเนอร์

ตอน A' จบลงที่ห้องที่ 21 และเข้าหาตอน B' ในห้องที่ 22 ซึ่งทำนองของบทเพลงในห้องที่ 22 จะมีลักษณะเดียวกันกับห้องที่ 3 แต่ในห้องที่ 22 นั้นจะอยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 ห้องที่ 16-21

(ตัวอย่างการใช้โน้ตจากคอร์ด โดมินันท์ ในกุญแจเสียง B ไมเนอร์ ในห้องที่ 17 เพื่อเข้าสู่ กุญแจเสียง D เมเจอร์ในห้องที่ 18 ซึ่งเป็นห้องแรกของตอน A')

บทเพลงกลับมาสู่กุญแจเสียง B ไมเนอร์อีกครั้งในห้องที่ 27 โดยเป็นการกลับมาของทำนองเพลงของห้องที่ 3 อีกครั้ง (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระบวนที่ 1

ห้องที่ 26-27

(ตัวอย่างการกลับมาของกุญแจเสียง B ไมเนอร์ก่อนจบกระบวนที่ 1 ในห้องที่ 27)

กระบวนที่ 2 อยู่ในอัตราจังหวะ 3/8 ในจังหวะที่เร็ว (Allegro) โดยมีลักษณะของจังหวะที่เป็นลักษณะเดียวกันกับบทเพลงเต้นรำในสมัยยุคบาโรกที่เรียกว่า “Gigue” และมีการใช้ชิ้นคู่เสียงที่กว้างในบทประพันธ์ซึ่งรวมไปถึงการใช้เสียงกระด้างในรูปแบบของ Appoggiatura (ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 4 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระบวนที่ 2
ห้องที่ 11-15

(ตัวอย่างของการใช้เสียงกระด้างในรูปแบบของ Appoggiatura ในห้องที่ 14-15)

ตอน A เริ่มจากห้องที่ 1-22 ในกุญแจเสียง B ไมเนอร์และเข้าสู่ตอน A' ในห้องที่ 23 ซึ่งในกระบวนที่ 2 นี้จะมีการใช้โน้ตจากกุญแจเสียง D เมเจอร์ที่เป็นกุญแจเสียงคู่ขนานกับ B ไมเนอร์อยู่บ่อยครั้ง

2.1.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

การฝึกซ้อมบทประพันธ์ผู้แสดงได้ฝึกซ้อมบันไดเสียงตามกุญแจเสียงที่มีการใช้ในบทประพันธ์ บทประพันธ์มีการใช้กุญแจเสียง B ไมเนอร์ ผู้แสดงได้มีการฝึกซ้อมบันไดเสียง B ไมเนอร์ และ อาร์เปโจของบันไดเสียงในหลายรูปแบบ (ตัวอย่างที่ 5) รวมไปถึงการฝึกซ้อมแบบฝึกหัดชิ้นคู่เสียง (ตัวอย่างที่ 6) ที่อยู่ในบันไดเสียง B ไมเนอร์ เพื่อให้ผู้แสดงคุ้นเคยกับบันไดเสียง B ไมเนอร์ และเพิ่มความยืดหยุ่นให้กับริมฝีปากเมื่อต้องเจอกับโน้ตที่มีชิ้นคู่เสียงที่กว้างของบทประพันธ์

ตัวอย่างที่ 6 แบบฝึกหัดบันไดเสียง B ไมเนอร์และอาร์เปโจ

B natural minor scale

B harmonic minor scale

B melodic minor scale

B minor arpeggio

ตัวอย่างที่ 7 แบบฝึกหัดชิ้นคู่เสียงในบันไดเสียง B ไมเนอร์

ขั้นคู่สาม

ขั้นคู่สี่

การนำเสนอลักษณะการบรรเลงของบทเพลงนี้ การนำเสนอแนวเสียงที่อยู่ในแนวเสียงที่ต่ำทำให้มีความชัดเจนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้บทเพลงมีความสมบูรณ์ (ภาพที่ 8)

ตัวอย่างที่ 8 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระจวนที่ 1

ห้องที่ 1-2

(ตัวอย่างโน้ตแนวเสียงต่ำที่ควรบรรเลงออกมาอย่างชัดเจนใน ห้องที่ 1-2)

Largo

กระจวนที่ 1 มีลักษณะการเล่นโน้ตที่เร็วในต้นห้องที่ 3 และรูปแบบของโน้ตในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นอยู่เสมอในกระจวนที่ 1 ซึ่งผู้แสดงได้กระทำการฝึกซ้อมในขั้นตอนแรกโดยการตัดโน้ตที่อยู่ในระหว่างกลางออกและเมื่อคุ้นเคยกับจังหวะแล้วก็ให้เล่นโน้ตตามปกติ (ตัวอย่างที่ 9)

ตัวอย่างที่ 9 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระจวนที่ 1

ห้องที่ 3

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมการเล่นโน้ตที่เร็วในห้องที่ 3)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อม

กระบวนที่ 2 มีลักษณะของการบรรเลงที่เร็วในอัตราจังหวะ 3/8 โดยผู้แสดงได้มีการเพิ่มเติม เครื่องหมายเชื่อมเสียงในการนำเสนอของกระบวนนี้เพื่อความกระชับของจังหวะ (ตัวอย่างที่ 10) และ มีการเพิ่มความดังเบาของบทเพลงให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 10 Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 กระบวนที่ 2 ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างการเพิ่มเครื่องหมายเชื่อมเสียงเพื่อการกระชับของจังหวะ)

ในการใส่เครื่องหมายเชื่อมเสียงและโน้ตประดับ (Ornament) ต่าง ๆ ในบทประพันธ์ ผู้แสดง ได้ใช้ศิลปินอ้างอิงในบทประพันธ์นี้ คือ ฌอง ปีแอร์ รองपाल (Jean Pierre Rampal, 1922-2000) จากแผ่นบันทึกเสียงของเดนอน เรคคอร์ด (Denon Records)

2.2 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ประพันธ์โดย Franz Peter Schubert

2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

ฟรานส์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ต (Franz Peter Schubert, 1797-1828) เป็นนักประพันธ์ชาวออสเตรีย เกิด ณ ประเทศออสเตรีย เมื่อวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1797 ชูเบิร์ตได้ฝึกเริ่มเล่นดนตรีเป็นครั้งแรกโดย มีบิดาของเขา ฟรานส์ เธอดอร์ ชูเบิร์ต (Franz Theodor Schubert, 1763-1830) เป็นคุณครูที่มีชื่อเสียงในโรงเรียนของเมืองลิคเทินทาล (Lichtental) เป็นผู้ฝึกสอนไวโอลินให้กับเขาและอีกทั้งพี่ชายของเขา ฟรานส์ อิกนาซ ชูเบิร์ต (Franz Ignaz Schubert, 1785-1844) เป็นผู้ฝึกสอนการบรรเลง เปียโนให้กับเขา และชูเบิร์ตยังได้ศึกษากับผู้ซึ่งเป็นนักร้องแกนและหัวหน้าของวงนักร้องประสานเสียง

ในโบสถ์ของเมืองลิคเชนทาล หลังจากนั้นซูเปอร์ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนคอนวิคท์ (Stadtkonvikt) ซึ่งเป็นโรงเรียนสำหรับการฝึกหัดนักร้องประจำราชสำนัก และในระหว่างการศึกษายุซูเปอร์ได้ศึกษากับผู้อำนวยการวงดนตรีประจำราชสำนักแห่งกรุงเวียนนา อันโตนิโอ ซาลิเยรี (Antonio Salieri, 1750-1825) ในช่วงหลังจากปี ค.ศ. 1820 สุขภาพของซูเปอร์แยลงอย่างต่อเนื่องจนในที่สุดเขาได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1828 ในกรุงเวียนนาจากอาการป่วย

2.2.2 ความสำคัญของบทเพลง

บทเพลง Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 เป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักจากบทเพลงร้องลำดับที่ 18 ในจากทั้งหมด 20 บทเพลงในบทเพลงชุด (Song cycle) ที่มีชื่อว่า ดีเซินเนอ มิลเลอร์ (Die schöne Müllerin) ซึ่งมีเนื้อคำร้องมาจากบทกวีของ วิลเฮล์ม มิลเลอร์ (Wilhelm Müller) มาเรียบเรียงขึ้นสำหรับฟลูตและเปียโนที่อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ โดยอยู่ในสังคีตลักษณะแบบทำนองหลักและการแปรทำนอง (Theme and Variations) บทประพันธ์บทนี้ซูเปอร์ได้มีการประพันธ์ร่วมกับ เฟอร์ดินาน บ็อกเนอร์ (Ferdinand Bogner, 1786-1846) ผู้เป็นเพื่อนที่เป็นนักฟลูตและอาจารย์อยู่ที่วิทยาลัยดนตรีแห่งกรุงเวียนนา (Vienna Conservatory) และประพันธ์เสร็จสิ้นในเดือนมกราคมปี ค.ศ.1824

2.2.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทเพลง

บทนำ (Introduction)		ทำนองหลัก (Theme)	
การแปรครั้งที่ 1	การแปรครั้งที่ 2	การแปรครั้งที่ 3	การแปรครั้งที่ 4
การแปรครั้งที่ 5	การแปรครั้งที่ 6	การแปรครั้งที่ 7	

บทประพันธ์นี้ประพันธ์โดยใช้สังคีตลักษณะในแบบทำนองหลักและการแปรทำนอง ซูเปอร์ได้เพิ่มส่วนที่เป็นบทนำ (Introduction) ก่อนที่จะเข้าสู่ทำนองหลักและส่วนที่เป็นบทนำจะมีการจบบทนำที่ห้องที่ 37 ด้วยคอร์ด Dominant 7th (ตัวอย่างที่ 11) ซึ่งเป็นเคเดนซีในแบบเปิด (Half Cadence)

เพื่อที่จะเข้าสู่ทำนองหลัก (Theme) ที่เริ่มบรรเลงโดยเปียโน (ตัวอย่างที่ 12) และตามมาด้วยการแปรทำนองทั้งหมด 7 ครั้ง ซึ่งในการแปรทั้ง 7 ครั้งจะเป็นการสลับการเล่นทำนองระหว่างฟลูตและเปียโน ในการแปรครั้งที่ 1 ฟลูตทำการบรรเลงทำนองและในการแปรครั้งที่ 2 เปียโนจะทำการบรรเลงทำนอง โดยสลับกันจนจบที่ฟลูตในการแปรครั้งที่ 7 ทั้งนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงกุญแจเสียงในช่วงของทำนองหลักจากกุญแจเสียง E ไมเนอร์สู่กุญแจเสียง E เมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 13) ซึ่งทั้งสองกุญแจเสียงเป็นกุญแจคู่ขนานกัน (Parallel Key)

ตัวอย่างที่ 11 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ช่วงบทนำ ห้องที่ 33-37

(ตัวอย่างการใช้คอร์ด Dominant 7th ซึ่งเป็นเคเดนซ์แบบเปิดในตอนจบของบทนำ)

ตัวอย่างที่ 12 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ช่วงทำนองหลัก ห้องที่ 1-10

(ตัวอย่างของทำนองหลักที่เริ่มบรรเลงโดยเปียโน)

THEMA. Trockne Blumen. (Müllerlieder 5tes Heft.)
Andantino.

ตัวอย่างที่ 13 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 ช่วงทำนองหลัก ห้องที่ 21-25

(ตัวอย่างการเปลี่ยนสู่กุญแจเสียง E เมเจอร์ในห้องที่ 25 ในช่วงทำนองหลัก)

การแปรครั้งที่ 1 อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ ฟลูตมีลักษณะการบรรเลงในแบบต่อเนื่อง (Legato) ของโน้ตเข้บ็ตสามชั้น เปียโนจะมีการบรรเลงโน้ตเข้บ็ตสามชั้นในช่วงที่ฟลูตเว้นว่างจากการบรรเลงโน้ตเข้บ็ตสามชั้น (ตัวอย่างที่ 14) ซึ่งทำให้เกิดลักษณะการบรรเลงของโน้ตเข้บ็ตสามชั้นที่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอและมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นกุญแจเสียง E เมเจอร์ในช่วงครึ่งหลังของการแปร

ตัวอย่างที่ 14 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 1 ห้องที่ 1-8

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 1 ซึ่งมีลักษณะการบรรเลงเข้บ็ตสามชั้นของฟลูตในแบบต่อเนื่อง)

การแปรครั้งที่ 2 อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ ผู้ประพันธ์ได้ใช้เทคนิคการประพันธ์โดยให้เปียโนบรรเลงโน้ตเข้บ็ตสามชั้นเป็นชั้นคู่เสียงคู่แปด (Octave) ในมือซ้าย (ตัวอย่างที่ 15) จึงทำให้บทเพลงมีความหนักแน่นและมีการเปลี่ยนแปลงสู่กุญแจเสียง E เมเจอร์ในช่วงครึ่งหลังของการแปร

ตัวอย่างที่ 15 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 2 ห้องที่ 1-6

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 2 ซึ่งมีลักษณะการบรรเลงเชบ็ตสามชั้นเป็นคู่แปดของเปียโน)

VAR. II.

การแปรครั้งที่ 3 อยู่ในกุญแจเสียง E เมเจอร์ ฟลูตมีการบรรเลงทำนองที่ไพเราะอ่อนหวานซึ่งเหมือนกับการเลียนแบบของเสียงร้อง (ตัวอย่างที่ 16) มีการใช้เทคนิค Imitation ในแนวของทำนองไปมาระหว่างฟลูตและเปียโนในช่วงครึ่งหลังของการแปร (ตัวอย่างที่ 17)

ตัวอย่างที่ 16 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 3 ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 3 ฟลูตบรรเลงทำนองที่ไพเราะอ่อนหวานเหมือนเลียนเสียงร้อง)

VAR. III.

ตัวอย่างที่ 17 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 3 ห้องที่ 21-25

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 3 มีการใช้เทคนิค Imitation ระหว่างฟลูตและเปียโน)

การแปรครั้งที่ 4 อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ ซึ่งผู้ประพันธ์มีการใช้เทคนิคการประพันธ์โดยให้เปียโนบรรเลงโน้ตหกพยางค์ในมือขวา และมือซ้ายจะทำหน้าที่ในการเล่นทำนองในชั้นคู่เสียงคู่แปด (ตัวอย่างที่ 18) และยังมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นกุญแจเสียง E เมเจอร์ในช่วงครึ่งหลังของการแปร

ตัวอย่างที่ 18 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 4 ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 4 เปียโนบรรเลงโน้ตหกพยางค์ในมือขวาและมือซ้ายบรรเลงทำนองในชั้นคู่เสียงคู่แปด)

การแปรครั้งที่ 5 อยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ ฟลูตมีการบรรเลงทำนองในโน้ตเข็บตีสี่ชั้นที่มีเครื่องหมายเชื่อมเสียงโดยใช้เสียงสูงเสียงต่ำสลับไปมาคล้ายกับเสียงของการตอบโต้ไปมาอย่างน่าสนใจ (ตัวอย่างที่ 19) และยังมีการเปลี่ยนกุญแจเสียงเป็นกุญแจเสียง E เมเจอร์ในช่วงครึ่งหลังของการแปร

ตัวอย่างที่ 19 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 5 ห้องที่ 1-2

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 4 ฟลูตบรรเลงทำนองโน้ตเข็บตีสี่ชั้นที่มีเครื่องหมายเชื่อมเสียงโดยใช้เสียงสูงเสียงต่ำสลับไปมาคล้ายกับเสียงของการตอบโต้ไปมา)

การแปรครั้งที่ 6 อยู่ในกุญแจเสียง E เมเจอร์ ใช้อัตราจังหวะแบบ 3/8 โดยมีลักษณะในการประพันธ์ในแบบฟิวก์ (Fugue) เริ่มต้นจากการบรรเลงของเปียโนแล้วตามด้วยฟลูต (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 20 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 6 ห้องที่ 1-5

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 6 มีการใช้อัตราจังหวะแบบ 3/8 ซึ่งมีลักษณะของการประพันธ์ในแบบฟิวก์โดยเริ่มจากการบรรเลงของเปียโนก่อนแล้วตามด้วยฟลูต)

การแปรครั้งที่ 7 อยู่ในกุญแจเสียง E เมเจอร์ มีลักษณะการบรรเลงในแบบมาร์ช (March) ซึ่งเป็นจังหวะที่หนักแน่นและมีการบรรเลงทำนองสลับกันระหว่างฟลูตและเปียโน (ตัวอย่างที่ 21)

ตัวอย่างที่ 21 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 6 ห้องที่ 1-5

(ตัวอย่างการแปรทำนองที่ 7 มีลักษณะการบรรเลงในแบบมาร์ช (March) ซึ่งเป็นจังหวะที่หนักแน่นและมั่นคงมีการสลับการบรรเลงทำนองระหว่างฟลูตและเปียโน)

VAR. VII.
Allegro.

1 2 3 4

5 6 7 8

2.2.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ก่อนการฝึกซ้อมบทเพลงผู้แสดงได้มีการฝึกซ้อมทั้งในบันไดเสียง E เมเจอร์ และบันไดเสียง E ไมเนอร์ทุกชนิดรวมถึงอาร์เปจของ E เมเจอร์ และ E ไมเนอร์ โดยมีลักษณะของการไล่บันไดเสียงและอาร์เปจในทุกช่วงชั้นของเสียงฟลูต (ตัวอย่างที่ 22) รวมไปถึงการฝึกซ้อมแบบฝึกหัดขั้นคู่เสียงของบันไดเสียง E เมเจอร์และ E ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 23) เพื่อฝึกความคุ้นชินกับบันไดเสียงที่ใช้ในบทเพลง

ตัวอย่างที่ 22 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802

(แบบฝึกหัดบันไดเสียงและอาร์เปจโจของ E ไมเนอร์ และ E เมเจอร์แบบทุกช่วงเสียง)

E natural minor scale

E harmonic minor scale

E melodic minor scale

E minor arpeggio

E major scale

E major arpeggio

ตัวอย่างที่ 23 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802

(แบบฝึกหัดขั้นคู่เสียงในบันไดเสียง E ไมเนอร์และ E เมเจอร์)

ขั้นคู่สาม E ไมเนอร์

ขั้นคู่สี่ E ไมเนอร์

ขั้นคู่สาม E เมเจอร์

ขั้นคู่สี่ E เมเจอร์

บทนำและทำนองหลักจะต้องฝึกซ้อมกับผู้เล่นเปียโนในเรื่องของความยืดหยุ่นของจังหวะและความสั้นยาวของตัวโน้ตเนื่องจากการเล่นทำนองเดียวกันควรจะมี ความสั้นยาวของที่สอดคล้องกัน

การแปรครั้งที่ 1 การบรรเลงทำนองในเข้บ้ตสามชั้นของฟลูตควรรฝึกซ้อมจากจังหวะที่ช้าและสามารถทำความต่อเนื่องจากเครื่องหมายเชื่อมเสียงของตัวโน้ตได้ดีแล้วจึงเพิ่มจังหวะให้เร็วขึ้น ในการฝึกซ้อมความต่อเนื่องระหว่างเข้บ้ตสามชั้นของฟลูตและเปียโนเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะจะทำให้บทเพลงมีความลื่นไหลมากยิ่งขึ้น ในห้องที่ 17-18 อาจพบปัญหาในเรื่องของนิ้วกดที่มีความยากในการบรรเลงตัวโน้ตแบบหกพยางค์ ฉะนั้นควรรฝึกซ้อมโดยเปลี่ยนลักษณะของจังหวะ (ตัวอย่างที่ 14) ซึ่งจะทำให้มีความคุ้นชินกับนิ้วกดมากยิ่งขึ้น และผู้แสดงไม่แนะนำให้นักดนตรีที่มีมือซ้ายของตัวโน้ต D# ในขณะบรรเลงโน้ตแบบหกพยางค์ในห้องที่ 17-18 เพราะจะทำให้เสียงที่ออกมามีคุณภาพที่ไม่ชัดเจน

ตัวอย่างที่ 24 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 1

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตหกพยางค์ในห้องที่ 17-18)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อม

การแปรครั้งที่ 2 ควรรฝึกซ้อมเรื่องของความสั้นยาวของเสียงให้เท่ากันระหว่างฟลูตและเปียโน ซึ่งรวมไปถึงความพร้อมเพรียงและลักษณะของการเน้นเสียงระหว่างฟลูตและเปียโนเมื่อบรรเลงในรูปแบบเดียวกันพร้อมกัน

การแปรครั้งที่ 3 เนื่องจากบทเพลงมีความไพเราะอ่อนหวาน ในการบรรเลงของฟลูตไม่ควรอยู่ในจังหวะที่ช้าเกินไปเพราะจะทำให้ผู้บรรเลงเปียโนบรรเลงได้ยากขึ้นควรเล่นในจังหวะที่ไหลลื่น

การแปรครั้งที่ 4 ควรรฝึกซ้อมโดยนับจังหวะย่อยให้แม่นยำเป็นเรื่องสำคัญในบทนี้เนื่องจากเปียโนบรรเลงทำนองในมือซ้ายด้วยจังหวะที่ใหญ่ขณะที่ฟลูตมีโน้ตย่อยหลายตัว ซึ่งปัญหาความสับสนในเรื่องของจังหวะอาจเกิดขึ้นในห้องที่ 9-12 การฝึกซ้อมควรรฝึกซ้อมโดยตัดโน้ตบางตัวออกก่อนเพื่อสร้างความคุ้นชินกับตัวโน้ตและจังหวะหลังจากนั้นค่อยบรรเลงโน้ตจริง (ตัวอย่างที่ 25)

ตัวอย่างที่ 25 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 4

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตในท้องที่ 9)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 1

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 2

การแปรครั้งที่ 5 เนื่องจากการบรรเลงของฟลูตในบทนี้มีความยากดั่งนั้นในการฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมในจังหวะที่ช้าและสามารถได้ยินรายละเอียดทั้งหมดขณะบรรเลงแล้วจึงค่อย ๆ เริ่มปรับจังหวะให้เร็วขึ้น โดยปัญหาของนิ้วกดที่ยากและมีช่วงเสียงที่สลับไปมาอาจทำให้เกิดความสับสนจะอยู่ในท้องที่ 23 การฝึกซ้อมควรมีการเปลี่ยนรูปแบบของจังหวะและควรฝึกซ้อมในจังหวะที่ช้า (ตัวอย่างที่ 16)

ตัวอย่างที่ 26 Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 การแปรครั้งที่ 5

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตในท้องที่ 23)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 1

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 2

การแปรครั้งที่ 6 เนื่องจากบทนี้มีการประพันธ์ในแบบฟิวท์ ดังนั้นการสอดรับของทำนองจึงเป็นเรื่องสำคัญ การฝึกซ้อมในเรื่องความสั้นยาวของทำนองที่เท่ากันระหว่างฟลูตและเปียโนเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะทำให้การสอดรับของทำนองสมบูรณ์ซึ่งรวมไปถึงความพร้อมเพรียงระหว่างฟลูตและเปียโน

การแปรครั้งที่ 7 บทนี้เป็นบทสุดท้ายของการแปรในบทนี้มีจังหวะแบบเพลงมาร์ชซึ่งเป็นจังหวะที่หนักแน่นและมั่นคงโดยปัญหาอาจเกิดกับเรื่องจังหวะได้ในห้องที่ 45-50 และห้องที่ 60-65 ของบทเพลงเนื่องจากเป็นการบรรเลงโน้ตเช็ตสองชั้นที่ต่อเนื่อง และมีความยาวอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องของการหายใจ ฉะนั้นการแบ่งที่หายใจควรอยู่ในตำแหน่งเหมาะสมโดยไม่ขัดต่อประโยคของบทเพลงและควรมีการใช้เทคนิค Double Tonguing ในการบรรเลงโน้ตเช็ตสองชั้นเพื่อให้เกิดความคล่องตัวของการเล่นในห้องที่ 45-50 และห้องที่ 60-65

2.3 Zoom Tube ประพันธ์โดย Ian Clarke

2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

เอียน คลาร์ค (Ian Clarke, 1964-) เป็นนักฟลูตและนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงชาวอังกฤษเกิดเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1964 โดยบิดาของคลาร์คเป็นนักเคมีที่มีความสามารถทางด้านดนตรีและมารดาของคลาร์คเป็นครูสอนเปียโนและเชลโล่ เมื่ออายุ 10 ปี คลาร์คได้หัดเริ่มเล่นฟลูตด้วยตัวของเขาเองจนกระทั่งเมื่อเขาอายุ 16 ปี คลาร์คได้เริ่มเรียนฟลูตเป็นการส่วนตัวกับอาจารย์สอนฟลูตที่โรงเรียนดนตรีและการแสดง กิลด์ ฮอลล์ (Guildhall School of Music and Drama) คลาร์คได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนเศรษฐศาสตร์ของเมืองลอนดอน (London School of Economics) ได้ประมาณ 1 ปีก่อนที่คลาร์คจะออกจากมหาวิทยาลัยเพื่อมุ่งเน้นความสนใจไปในการเล่นฟลูตและวงดนตรีร็อกของเขาและกลับไปเรียนอีกครั้งจนกระทั่งใน ปี ค.ศ. 1986 คลาร์คได้รับปริญญาในทางด้านคณิตศาสตร์เกียรตินิยมที่วิทยาลัยอิมพีเรียลลอนดอน (Imperial College London) ต่อมาในปี ค.ศ. 2000 เขาได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์ทางด้านฟลูตที่โรงเรียนดนตรีและการแสดง กิลด์ ฮอลล์

2.3.2 ความสำคัญของบทเพลง

บทเพลง Zoom Tube เดิมมีชื่อว่า Groove Tube ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1999 ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์เพื่อมอบให้แก่ภรรยาของเขา บทประพันธ์มีการนำเสนอรูปแบบจังหวะของเพลงบลูส์และใช้เทคนิคการบรรเลงของฟลูตในแบบสมัยใหม่ซึ่งแตกต่างจากการบรรเลงทั่วไป โดยบทประพันธ์เกิดจากการทดลองอย่างหนักของผู้ประพันธ์เพื่อค้นหาเทคนิคการบรรเลงของฟลูตที่มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

2.3.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทเพลง

สังคีตลักษณะแบบสามตอน (Ternary Form) โดยมีบทนำและ Coda				
บทนำ (Introduction)	A	B	A'	Coda
ห้องที่ 1-2	ห้องที่ 3-34	ห้องที่ 35-78	ห้องที่ 79-86	ห้องที่ 87-96

การใช้ระบบเสียงในบทเพลง

บทนำ (Introduction)	A	B
ศูนย์กลางเสียง D	บันไดเสียง E ไมเนอร์เพนทาโทนิค บันไดเสียง A เมเจอร์ บันไดเสียง E บูลส์ บันไดเสียง F เมลodik ไมเนอร์ บันไดเสียง D ไมเนอร์ ศูนย์กลางเสียง F	บันไดเสียง D ไมเนอร์ บันไดเสียง F# บูลส์ Quarter Tones บันไดเสียง F ไมเนอร์ บันไดเสียง Quarter Tones
A'	Coda	
บันไดเสียง E ไมเนอร์ เพนทาโทนิค บันไดเสียง E บูลส์ บันไดเสียง A เมเจอร์	บันไดเสียง B เมเจอร์ บันไดเสียง E ไมเนอร์	

มีการใช้เทคนิคการบรรเลงของฟลูตที่มีการใช้ในบทประพันธ์มีดังนี้

1. เทคนิค Breathy Tone หรือ Residual Tone เป็นเทคนิคการบรรเลงเสียงโดยให้เสียงนั้นมีลักษณะเหมือนเสียงร่งของเสียงลมและปราศจากเสียงที่เป็นเสียงปกติ

2. เทคนิค Multiphonics เป็นเทคนิคการบรรเลงเสียงออกมาพร้อมกัน 2 เสียงหรือมากกว่า
3. เทคนิค Singing/Playing เป็นเทคนิคการทำเสียงร้องออกมาในขณะที่บรรเลงไปพร้อมกัน
4. เทคนิค Note Blending เป็นเทคนิคการเอื้อนเสียงโดยใช้การเลื่อนนิ้วที่ปุ่มกดของฟลูต
5. เทคนิค Jet Whistle เป็นเทคนิคการบรรเลงเสียงที่มีลักษณะเป็นเสียงลมผ่านท่อของฟลูต
6. เทคนิค Flutter Tonguing เป็นเทคนิคการบรรเลงโดยใช้การร่ำลิ้นทำให้เสียงที่ออกมาจะมีลักษณะของเสียงปกติพร้อมกับเสียงของการร่ำลิ้น
7. เทคนิค Glissando เป็นเทคนิคการบรรเลงเสียงติดต่อกันอย่างรวดเร็ว
8. เทคนิค Quarter Tones เป็นเทคนิคการบรรเลงเสียงที่ระดับเสียงอยู่ระหว่าง Semitone

ในบทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์ได้กำหนดรูปแบบลักษณะของหัวตัวโน้ตที่แตกต่างกันเพื่อที่จะให้มีการกำหนดลักษณะการบรรเลงเสียงในลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

1. ตัวโน้ตปกติ (Conventional) ให้บรรเลงเสียงที่เป็นเสียงปกติ
2. ตัวโน้ตแบบไม่มีหัว (Shadow Note Heads) ให้บรรเลงเสียงออกมาเล็กน้อยหรือไม่มี
3. ตัวโน้ตแบบหัวมีเส้นแบ่ง (Slashed Note Heads) ให้บรรเลงเสียงออกมาโดยใช้เทคนิค

Breathy Tone หรือ Residual Tone ที่มีลักษณะเป็นเสียงเร่ของเสียงลมปราศจากเสียงปกติ

ตารางการใช้เทคนิคต่าง ๆ ของการบรรเลงในบทเพลงของแต่ละช่วง

บทนำ (Introduction)	A	B	A'	Coda
Breathy Tone	Multiphonics	Multiphonics	Multiphonics	Multiphonics
Note Blending	Note Blending	Note Blending	Note Blending	Breathy Tone
	Breathy Tone	Breathy Tone	Breathy Tone	Singing/Playing
	Singing/Playing	Singing/Playing	Singing/Playing	Quarter Tones
	Quarter Tones	Quarter Tones	Quarter Tones	Jet Whistle
		Flutter Tonguing		Glissando
		Screaming		

บทนำของบทประพันธ์นั้นมีความสั้นและอยู่ในห้องที่ 1-2 ฟลูตทำการบรรเลงโดยใช้เทคนิค Breathy Tone หรือ Residual Tone ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 20 วินาที

ตอน A เริ่มต้นด้วยทำนองหลักที่ 1 ในห้องที่ 3 (ตัวอย่างที่ 27) ซึ่งมีการใช้บันไดเสียง E ไมเนอร์ เพนทาโทนิค บันไดเสียง A เมเจอร์และบันไดเสียง E บูลส์ ในห้องที่ 9 (ตัวอย่างที่ 28) และมีการซ้ำของทำนองหลักที่ 1 อีกครั้งในห้องที่ 13-17 โดยครั้งนี้ช่วงเสียงสูงขึ้นไปอีก 1 ช่วงเสียง

ตัวอย่างที่ 27 Zoom Tube ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างการใช้เทคนิค Breathy Tone ในบทนำและทำนองหลักที่ 1 ในห้องที่ 3)

Flute

Progressively uncover holes from D key to A key

Progressively open rings from D ring to G ring

residual - breathy tone approx. 20sec

pp *mf* *ff* niente

Conventional note heads - normal tone
Slashed note heads - breathy residual tone
No note head - shadow note with dry 'ke' articulation

84

(ke) du ke cha ka

ตัวอย่างที่ 28 Zoom Tube ห้องที่ 9

(ตัวอย่างการใช้บันไดเสียง E บูลส์ในห้องที่ 9)

cha ka

ในตอน A จะประกอบไปด้วยทำนองหลัก 2 ทำนองซึ่งทำนองหลักที่ 1 จะมีความยาวมากกว่า รวมไปถึงการใช้เทคนิค Quarter Tones ของการบรรเลงในส่วนเชื่อม (Transition) ที่อยู่ในห้องที่ 22 (ตัวอย่างที่ 29) เพื่อนำไปสู่ทำนองหลักที่ 2 (ตัวอย่างที่ 30) ซึ่งอยู่ในบันไดเสียง D ไมเนอร์ และปิดท้ายของตอน A ด้วยการใช้เทคนิคการร้องเสียงในขณะที่บรรเลงเสียง F (ตัวอย่างที่ 31) ในห้องที่ 31-33

ตัวอย่างที่ 29 Zoom Tube ห้องที่ 22

(ตัวอย่างของส่วนเชื่อมในตอน A)

Musical score for Example 29, Zoom Tube 22. The score shows a melodic line with notes and rests. Above the staff, there are diagrams of the vocal tract (Zoom Tube) showing the placement of the tongue and lips for different notes. The notes are labeled 'ke' and 'no voice'.

ตัวอย่างที่ 30 Zoom Tube ห้องที่ 23-24

(ตัวอย่างทำนองหลักที่ 2)

Musical score for Example 30, Zoom Tube 23-24. The score shows a melodic line with notes and rests. Above the staff, there are diagrams of the vocal tract (Zoom Tube) showing the placement of the tongue and lips for different notes. The notes are labeled 'mf' and 'sing bracketed sections'.

ตัวอย่างที่ 31 Zoom Tube ห้องที่ 31-33

(ตัวอย่างการใช้เทคนิคการร้องเสียงในขณะบรรเลง)

Musical score for Example 31, Zoom Tube 31-33. The score shows a melodic line with notes and rests. The notes are labeled 'f sing lower part'.

ตอน B เริ่มขึ้นในห้วงที่ 35 การบรรเลงจะนำเสนอรูปแบบของการทำจังหวะที่เลียนเสียงเครื่องกระทบโดยจะใช้เทคนิคการบรรเลงแบบ Breathy Tone ร่วมกับการออกเสียงคำพูดเป็นพยางค์ ขณะบรรเลงและมีการใช้บันไดเสียง Quarter Tones เข้ามาพร้อมด้วย ส่วนเชื่อมของตอน B จะอยู่ในห้วงที่ 47-50 (ตัวอย่างที่ 32) เพื่อที่จะเข้าสู่ห้วงที่ 51 ซึ่งเป็นการกลับมาของทำนองหลักที่ 2 ที่อยู่ในตอน A ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย (ตัวอย่างที่ 33)

ตัวอย่างที่ 32 Zoom Tube ห้องที่ 47-50

(ตัวอย่างส่วนเชื่อมของตอน B)

light *p* progressively uncover holes *dim.* simile

Cher ke ke che ke ke thep ker ke che ke che ke Sha ke che ke che ke du da ke che ke che ke
Sha ke che ke che ke che cher ke che ke che ke Sha ke che ke che ke ka ka ke che ke che ke

Use resonant thep, du & da. Pick and mix in given styles for this section.

mp *dim.* simile *flz* *mf* normal tone

ตัวอย่างที่ 33 Zoom Tube ห้องที่ 51-56

(ตัวอย่างของการกลับมาของทำนองหลักที่ 2 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย)

f *flz* *f* *flz* *f* *flz*

ในห้วงที่ 58 มีการใช้บันไดเสียง F# บูลส์โดยใช้เทคนิค Quarter Tones พร้อมกับการบรรเลงที่มีการใช้เทคนิคการร้องเสียงในขณะบรรเลง ซึ่งจะเป็นลักษณะการบรรเลงในห้วงที่ 58-75 จนเข้าสู่ห้วงที่ 76-77 ที่มีการใช้บันไดเสียง Quarter Tones เพื่อเข้าสู่การลากเสียงยาวของเสียง F ในห้วงที่ 78 ก่อนจะปิดท้ายตอน B ด้วยการตะโกนเสียงออกมาด้วยคำว่า “Yow” (ตัวอย่างที่ 34)

ตัวอย่างที่ 34 Zoom Tube ห้องที่ 76-78

(ตัวอย่างการใช้บันไดเสียง Quarter Tones เพื่อเข้าสู่การลากเสียงยาวของเสียง F ในห้องที่ 78 ก่อนจะปิดตอน B ด้วยการตะโกนเสียงออกมาด้วยคำว่า “Yow”)

The image shows a musical score for a Zoom Tube. It consists of two staves of music. The first staff covers measures 76 and 77, and the second staff covers measures 78 and 79. Above the notes, there are diagrams of fingerings for the instrument. The first staff has the instruction "poco a poco cresc." written below it. The second staff has the instruction "sing lower part" and "YOW!!!!" written below it. The music is in a key with one flat and a 4/4 time signature.

ตอน A' นี้เป็นการกลับมาของตอน A อีกครั้งโดยเริ่มที่ห้องที่ 79 แต่เป็นการกลับมาแค่ทำนองหลักที่ 1 และเพิ่มส่วนท้ายที่เป็น Coda ในห้องที่ 87-95

2.3.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลง Zoom Tube เป็นบทเพลงที่มีเทคนิคการบรรเลงต่าง ๆ มากมายดังนั้นการฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมที่ละเทคนิคจนเกิดความชำนาญ

การฝึกซ้อมเทคนิค Breathy Tone หรือ Residual Tone ในขณะที่ของการบรรเลงเทคนิคนี้ควรวางรูปปากในลักษณะของฟันบนเกือบแตะฟันล่างและดันลมออกมาให้กระทบกับด้านหลังของฟันบนและบังคับทิศทางลมให้ลงไปรูเป่าของฟลูต ซึ่งจะทำให้เกิดเสียงที่มีลักษณะเป็นเสียงเร่ของเสียงลมซึ่งปราศจากเสียงที่เป็นเสียงปกติ

เทคนิค Note Blending ให้ฝึกซ้อมจากการเลื่อนนิ้วออกจากปุ่มกดทีละนิ้วอย่างช้า ๆ โดยที่ปุ่มกดก็ยังถูกกดเอาไว้อยู่ (ตัวอย่างที่ 35)

ตัวอย่างที่ 35 Zoom Tube ห้องที่ 3

(ตัวอย่างการบรรเลงเทคนิค Note Blending)

เทคนิค Multiphonics นั้นผู้ประพันธ์ได้กำหนดลักษณะของนิ้วกดมาให้ซึ่งในบทเพลงการใช้ Multiphonics มีทั้งหมด 3 แบบนิ้วกด (ตัวอย่างที่ 36) การบรรเลงเทคนิค Multiphonics ในบทประพันธ์นั้นจะมีลักษณะเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกัน 2 เสียงในขณะบรรเลง โดยผู้ประพันธ์ได้กำหนดระดับเสียงและรูปแบบนิ้วกดของการบรรเลงเอาไว้แล้ว

ตัวอย่างที่ 36 Zoom Tube ห้องที่ 3 ห้องที่ 8 และห้อยที่ 57

(ตัวอย่างของ Multiphonics ทั้ง 3 แบบที่มีการใช้ในบทเพลง)

เทคนิค Singing/Playing เป็นเทคนิคการทำเสียงร้องพร้อมกับการบรรเลงในขณะเดียวกัน ดังนั้นการฝึกซ้อมควรจะแยกการฝึกซ้อมในเรื่องของการร้องก่อนหลังจากนั้นให้นำมารวมกันพร้อมกับการบรรเลง การฝึกซ้อมควรจะได้ยินทั้งการบรรเลงและการร้องไม่ควรได้ยินเสียงใดเสียงหนึ่งดังเกินไป

เทคนิค Jet Whistle ในห้องที่ 94-95 (ตัวอย่างที่ 37) ขณะที่บรรเลงต้องใช้ปากครอบรูเป่าของฟลูตไว้หลังจากนั้นให้ใช้ลมดันเข้าไปจนเกิดเสียงที่เป็นเสียงลมผ่านท่อตามระดับเสียงของโน้ต

ตัวอย่างที่ 37 Zoom Tube ห้องที่ 94-95

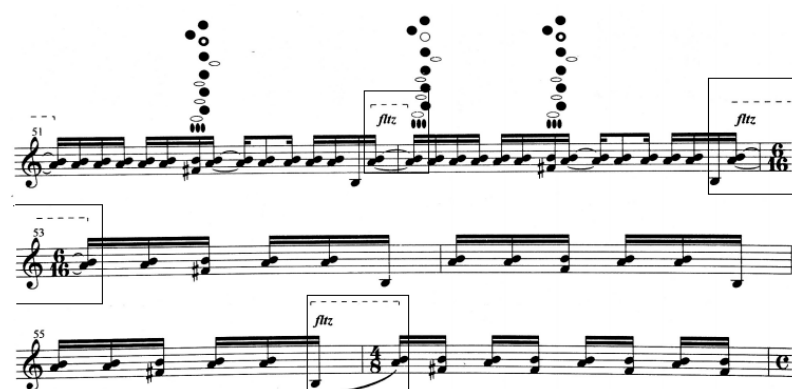
(ตัวอย่างของการใช้เทคนิค Jet Whistle ในบทเพลง)

เทคนิค Flutter Tonguing ที่จะพบในห้องที่ 51-56 (ตัวอย่างที่ 38) เกิดจากการรัวลิ้นพร้อมกับการบรรเลงเสียงออกมาซึ่งมีอีกวิธีที่สามารถทำเสียงรัวลิ้นได้คือการทำเสียงออกมาจากลำคอ

ตัวอย่างที่ 38 Zoom Tube ห้องที่ 51-56

(ตัวอย่างของการใช้เทคนิค Flutter tonguing ในบทเพลง)

เทคนิค Glissando จะพบในช่วง Coda (ตัวอย่างที่ 39) ของบทเพลง ซึ่งเทคนิคจะบรรเลงโดยการเลื่อนนิ้วออกจากกรุ๊ปมกดทีละนิตคล้ายคลึงกับเทคนิค Note Blending แต่ Glissando จะเป็นการเลื่อนนิ้วต่อเนื่องกันหลายตัวโน้ต

ตัวอย่างที่ 39 Zoom Tube ห้องที่ 87-91

(ตัวอย่างของการใช้เทคนิค Glissando ในช่วง Coda ของบทเพลง)

(explosive breath - see performance notes)

gliss D until A then finger B progressively uncover holes

gliss D until A then finger B progressively uncover holes

simple improvise increasingly explosive articulation

cresc.

เทคนิค Quarter tones นั้นมีการใช้เทคนิคนี้ในหลาย ๆ ช่วงของบทเพลงแต่ในห้องที่ 76-77 (ตัวอย่างที่ 40) จะเป็นการใช้บันไดเสียง Quarter Tones จึงทำให้มีความยากในเรื่องของการกดนิ้วกดต่าง ๆ และการออกเสียงในแต่ละเสียง ซึ่งการฝึกซ้อมควรซ้อมทีละตัวโน้ตเพื่อให้ได้เสียงที่ต้องการในจังหวะที่ช้ามากจนกระทั่งคุ้นเคยกับนิ้วกดจึงค่อยปรับจังหวะให้เร็วขึ้น

ตัวอย่างที่ 40 Zoom Tube ห้องที่ 76-77

(ตัวอย่างของการใช้บันไดเสียง Quarter Tones)

poco a poco cresc.

2.4 Histoire du Tango ประพันธ์โดย Astor Piazzolla

2.4.1 ประวัติผู้ประพันธ์

แอสเตอร์ พิโอซาโซลา (Astor Piazzolla, 1921-1992) เป็นนักประพันธ์เพลงในประเภทแทงโก้ (Tango) และเป็นนักดนตรีเครื่องแบนโดนีออน (Bandoneon) ชาวอาร์เจนตินาและเกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1921 ที่เมืองมาร์ เดล พลาต้า (Mar del Plata) ในประเทศอาร์เจนตินา ในปี ค.ศ. 1925 ครอบครัวของพิโอซาโซลาได้ย้ายครอบครัวไปอยู่ที่เมืองนิวยอร์กในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อพิโอซาโซลาอายุได้ 8 ปีเขาได้หัดเริ่มเล่นเครื่องดนตรีแบนโดนีออนโดยมีนักเปียโนคลาสสิกชาวอังกฤษเป็นผู้ฝึกสอน ในปี ค.ศ. 1936 เขาย้ายครอบครัวกลับไปเมืองมาร์ เดล พลาต้า และมีโอกาสแสดงกับวงออร์เคสตรามากมายและในปี ค.ศ. 1954 พิโอซาโซลาได้เข้าศึกษาต่อในด้านการประพันธ์เพลงคลาสสิก ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสกับ นาเดีย บูลังเชร์ (Nadia Boulanger) ผู้ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงและผู้ควบคุมวงดนตรีผู้หญิงชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียง หลังจากจบการศึกษาพิโอซาโซลาได้กลับสู่อาร์เจนตินาและมีโอกาสได้ทำการบรรเลงกับวงออร์เคสตราและประพันธ์บทเพลงออกมามากมาย พิโอซาโซลาได้เดินทางแสดงผลงานไปยังทั่วโลกและยังมีผลงานการออกอัลบั้มเพลงของเขาเองอีกด้วย

2.4.2 ความสำคัญของบทเพลง

บทเพลง Histoire du Tango เป็นหนึ่งในบทเพลงที่มีชื่อเสียงที่สุดของ แอสเตอร์ พิโอซาโซลา ประพันธ์ให้สำหรับฟลูตและกีตาร์ในปี ค.ศ. 1986 บทประพันธ์เป็นการพยายามถ่ายทอดเรื่องราวและวิวัฒนาการของแทงโก้ในทั้งสี่กระบวน โดยในกระบวนที่ 1 ได้มีการกล่าวถึงการเดินแทงโก้ที่เกิดขึ้นในบัวโนสไอเรส (Buenos Aires) ในปี ค.ศ. 1882 กระบวนนี้เพลงนี้เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา ต่อมาในกระบวนที่ 2 กล่าวถึงแทงโก้ในยุคปี ค.ศ. 1930 บทเพลงแทงโก้ในยุคนี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจังหวะที่ช้าลงทำนองมีความไพเราะ รวมถึงเสียงประสานที่ให้ความรู้สึกที่โศกเศร้า กระบวนที่ 3 เป็นช่วงของเวลาที่แทงโก้ขยายตัวและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วซึ่งมีการปฏิวัติรูปแบบของแทงโก้แบบดั้งเดิมอย่างลึกซึ้ง กระบวนที่ 4 เป็นการนำแนวคิดของบทเพลงแทงโก้มาผสมผสานกับรูปแบบของดนตรีสมัยใหม่โดยเป็นบทเพลงแทงโก้ในแบบของปัจจุบันและอนาคต

2.4.3 บทวิเคราะห์

กระบวนที่ 1 มีชื่อว่า Bordel 1900 บทเพลงเริ่มในกุญแจเสียง A เมเจอร์และมีการเปลี่ยนแปลงเป็นกุญแจเสียง A ไมเนอร์ในท้องที่ 60 บทเพลงมีการนำเสนอการเริ่มต้นบทเพลงในตอนต้นด้วยการบรรเลงของฟลูตและตามด้วยเทคนิคของการบรรเลงโดยการเคาะเสียงการย่ำเท้าของนักเต้นในการบรรเลงของกีตาร์ (ตัวอย่างที่ 41) ซึ่งในกระบวนที่ 1 จะพบลักษณะจังหวะที่ใช้ในการเดินแบบ Habanera ในการบรรเลงของกีตาร์อยู่บ่อยครั้ง (ตัวอย่างที่ 42) อีกทั้งยังมีการใช้เทคนิคการบรรเลงเสียงแบบฮาร์โมนิค (Harmonic) ในแนวการบรรเลงของกีตาร์ในท้องที่ 108-111 (ตัวอย่างที่ 43)

ตัวอย่างที่ 41 Histoire du Tango กระบวนที่ 1 ท้องที่ 1-4

(ตัวอย่างการบรรเลงโดยการเคาะเสียงการย่ำเท้าของนักเต้นของแนวกีตาร์ในท้องที่ 3)

Musical score for Example 41, Histoire du Tango, measures 1-4. The score is for Flûte and Guitare. The Flûte part starts with 'Molto giocoso' and a tempo marking of 180. The Guitare part shows a rhythmic pattern in measure 3, labeled 'Tambour (Caisse)'.

ตัวอย่างที่ 42 Histoire du Tango กระบวนที่ 1 ท้องที่ 13-16

(ตัวอย่างของลักษณะจังหวะที่ใช้ในการเดินแบบ Habanera ของแนวกีตาร์ในท้องที่ 14-16)

Musical score for Example 42, Histoire du Tango, measures 13-16. The score is for Flûte (F) and Guitare (G). The Guitare part shows a rhythmic pattern in measures 14-16, labeled 'Habanera'.

ตัวอย่างที่ 43 Histoire du Tango กระบวนที่ 1 ท้องที่ 107-110

(ตัวอย่างของการใช้เทคนิคการบรรเลงเสียงแบบฮาร์โมนิคในแนวการบรรเลงของกีตาร์)

Musical score for Example 43, Histoire du Tango, measures 107-110. The score is for Flûte (F) and Guitare (G). The Guitare part shows harmonic techniques in measures 108-110, labeled 'sur le chevalet'.

กระบวนที่ 2 มีชื่อว่า Café 1930 บทประพันธ์เริ่มในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ด้วยการบรรเลงทำนองที่เต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกของกีตาร์และตามมาด้วยการบรรเลงทำนองจากฟลูตที่เข้ามาใน ห้องที่ 15 ในช่วงกลางของบทเพลงกีตาร์มีการบรรเลงคาเดนซาโดยในขณะที่ฟลูตบรรเลงลากยาว เสียง E ในห้องที่ 51 (ตัวอย่างที่ 44) เพื่อเป็นการส่งต่อผู้ฟังสู่ส่วนใหม่ของบทเพลงในกุญแจเสียง E เมเจอร์และกลับไปอยู่ในกุญแจเสียง E ไมเนอร์ในห้องที่ 82 และบทเพลงจะค่อย ๆ ซ้ำลงและจบลง ด้วยคอร์ด E ไมเนอร์

ตัวอย่างที่ 44 Histoire du Tango กระบวนที่ 2 ห้องที่ 50-51

(ตัวอย่างการบรรเลงคาเดนซาของกีตาร์ในขณะที่ฟลูตบรรเลงลากยาวเสียง E)

The image shows a musical score for guitar and flute. The guitar part is in E minor (one sharp) and features a cadenza starting at measure 50. The dynamics are marked as piano (p), followed by acceleration (accel.), then a gradual deceleration (rall.), and finally pianissimo (pp). The flute part has a long note in measure 51, marked 'fla.' with a fermata. The score includes fingerings and a circled '51' below the guitar staff.

กระบวนที่ 3 มีชื่อว่า Nightclub 1960 บทเพลงเริ่มในกุญแจเสียง A ไมเนอร์และจะมีการเปลี่ยนสู่กุญแจเสียง A เมเจอร์ในห้องที่ 36 บทเพลงมีการเปลี่ยนจังหวะจากเร็วเป็นช้าสลับกันจนจบที่ จังหวะเร็วในตอนจบของกระบวน โดยในกระบวนนี้มีการใช้เทคนิคการบรรเลงของฟลูตด้วยการตัด ลีนออกเสียงเลียนแบบเครื่องกระทบในห้องที่ 54 (ตัวอย่างที่ 45) และเทคนิค Flutter Tonguing ใน หลาย ๆ ช่วงและมีการใช้อัตราจังหวะ 6/8 ในบางช่วงของบทเพลงอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 45 Histoire du Tango กระบวนที่ 3 ห้องที่ 54-55

(ตัวอย่างการใช้เทคนิคการบรรเลงของฟลูตด้วยการบรรเลงเลียนแบบเสียงเครื่องกระทบ)

The image shows a musical score for guitar and flute. The flute part is marked 'Deciso (Tempo I)' and features a rhythmic pattern of eighth notes marked 'TKTK'. The guitar part has a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. The score includes fingerings and measure numbers 52, 53, 54, and 55.

กระบวนที่ 4 มีชื่อว่า Concert d'aujourd'hui กระบวนนี้มีจังหวะที่เร็วตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งกีตาร์ทำการบรรเลงสร้างบรรยากาศในเริ่มต้นของกระบวนและตามมาด้วยฟลูตในห้องที่ 5 มีการใช้คอร์ดที่มีเสียงกระด้าง (Dissonant Chord) ในบทเพลงเนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการให้กระบวนนี้มีการแสดงถึงบทเพลงแทงโก้ในรูปแบบการประพันธ์สมัยใหม่เข้ามาร่วมด้วย โดยเสียงกระด้างที่เกิดขึ้นนั้นมาจากการบรรเลงคอร์ดของกีตาร์ (ตัวอย่างที่ 46) และมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะไปมาในระหว่างอัตราจังหวะแบบ 4/4 และ 6/8 ก่อนจะจบกระบวนด้วยอัตราจังหวะ 6/8 ในตอนสุดท้ายของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 46 Histoire du Tango กระบวนที่ 4 ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างเสียงกระด้างที่เกิดขึ้นมากจากการบรรเลงคอร์ดของกีตาร์)

Presto, molto ritmico • 110

2.4.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ในกระบวนที่ 1 เนื่องจากการบรรเลงของฟลูตในห้องที่ 9-10 มีจังหวะที่เร็วในการบรรเลงโน้ตเชบ็ตสามชั้นสามพยางค์จึงทำให้มีความยากต่อความไหลลื่นในการบรรเลง การใส่เครื่องหมายเชื่อมจะช่วยให้การบรรเลงมีความลื่นไหลมากขึ้น (ตัวอย่างที่ 47) เช่นเดียวกับห้องที่ 88 (ตัวอย่างที่ 48)

ตัวอย่างที่ 47 Histoire du Tango กระบวนที่ 1 ห้องที่ 9-10

(ตัวอย่างการเพิ่มเส้นเชื่อมในโน้ตเชบ็ตสามชั้นสามพยางค์ในห้องที่ 9-10)

โน้ตต้นฉบับ

การเพิ่มเส้นเชื่อม

ตัวอย่างที่ 48 Histoire du Tango กระบวนที่ 1 ห้องที่ 88

(ตัวอย่างการเพิ่มเส้นเชื่อมในโน้ตเข้บ้ตสามชั้นและโน้ตเข้บ้ตสามชั้นเจ็ดพยางค์ในห้องที่ 88)

กระบวนที่ 2 การฝึกซ้อมในเรื่องของจังหวะให้ไปในทิศทางเดียวกันกับนักกีตาร์เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะในกระบวนนี้มีการยืดหยุ่นในของจังหวะอยู่บ่อยครั้งและในช่วงที่กีตาร์มีบรรเลงคาเดนซา ฟลูตจะทำการบรรเลงลากยาวตัวโน้ต E ดังนั้นการหายใจเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการลากยาวโน้ต เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง (ตัวอย่างที่ 49)

ตัวอย่างที่ 49 Histoire du Tango กระบวนที่ 2 ห้องที่ 50-51

(ตัวอย่างการวางที่หายใจก่อนลากยาวโน้ตเสียง E ในห้องที่ 51)

กระบวนที่ 3 ในกระบวนนี้ห้องที่มีอัตราจังหวะแบบ 6/8 มีส่วนที่ยากในด้านการบรรเลงในเรื่องของจังหวะและความเร็วของตัวโน้ต ดังนั้นควรฝึกซ้อมโดยการตัดตัวโน้ตบางตัวเพื่อความคุ้นเคยในเรื่องจังหวะและนิ้วกดก่อนที่จะบรรเลงโน้ตทุกตัวตามจริง (ตัวอย่างที่ 50)

ตัวอย่างที่ 50 Histoire du Tango กระบวนที่ 3 ห้องที่ 60

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตในห้องที่ 60)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อม

กระบวนที่ 4 มีจังหวะที่เร็วตั้งแต่ต้นกระบวนจนจบกระบวนดังนั้นการฝึกซ้อมกับเครื่องเคาะจังหวะ (Metronome) จะทำให้มีจังหวะที่มั่นคงและต่อเนื่อง ให้ฝึกซ้อมกับเครื่องเคาะจังหวะโดยเริ่มในจังหวะที่ช้าและค่อย ๆ ปรับจังหวะให้เร็วขึ้นจนเท่ากับที่ผู้บรรเลงต้องการ

2.5 Sonata for Flute and Piano, Op.23 ประพันธ์โดย Lowell Liebermann

2.5.1 ประวัติผู้ประพันธ์

โลเวลล์ ลิเบอร์มันน์ (Lowell Liebermann, 1961-) เกิดที่เมืองแมนฮัตตัน (Manhattan) ในรัฐนิวยอร์กในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1961 เขาได้เริ่มเรียนเปียโนและการประพันธ์เพลงเมื่อตอนอายุ 8 ปี และเมื่ออายุได้ 15 ปี เขาก็ได้ประพันธ์บทเพลงแรกในชีวิตขึ้นมา คือ Piano Sonata No.1 Op.1 (1977) ซึ่งเป็นบทเพลงที่ทำให้เขาชนะรางวัล “The Yamaha Music Outstanding Composition Award” ในปี ค.ศ. 1982 ในจุดนั้นทำให้เขาตัดสินใจที่จะเป็นนักประพันธ์เพลง ถึงแม้ว่าในครอบครัวของลิเบอร์มันน์ไม่ได้มีพื้นหลังในทางดนตรีที่แข็งแกร่งนัก ลิเบอร์มันน์เป็นนักเรียนที่มีพรสวรรค์จึงทำให้เขาข้ามชั้นเรียนในปีสุดท้ายของมัธยมปลาย และได้ศึกษาการประพันธ์เพลงกับ เดวิด ไดมอนด์ (David Diamond, 1915-2005) เป็นการส่วนตัวและในที่สุดในปี ค.ศ. 1979 เขาได้รับการตอบรับการเข้าศึกษาที่วิทยาลัยดนตรีจูเลียร์ด (Juilliard School) ซึ่งเป็นที่ที่เขาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ในระหว่างที่เขาศึกษาที่จูเลียร์ดเขาได้ศึกษาการประพันธ์บทเพลงกับ วินเซนดี เพอซิเชตตี (Vincent Persichetti, 1915-1987) และศึกษาการบรรเลงเปียโนกับ จาคอป เลเทียเนอร์ (Jacop Lateiner, 1928-2010)

2.5.2 ความสำคัญของบทเพลง

บทเพลง Sonata for Flute and Piano, Op.23 ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1987 โดยการว่าจ้างจากผู้อำนวยการเทศกาลดนตรี “the Spoleto Festival” ซึ่งผู้อำนวยการเทศกาลดนตรีและภรรยาของเขาที่เป็นนักฟลูตได้ฟังบทเพลงบทหนึ่งของลิเบอร์ตมันน์เป็นครั้งแรก บทเพลงมีชื่อว่า “Variations on a Theme by Anton Bruckner, Op.19” โดยบุตรสาวของผู้อำนวยการเทศกาลดนตรีเป็นผู้แสดง จึงทำให้พวกเขาตัดสินใจว่าจ้างให้ลิเบอร์ตมันน์ประพันธ์บทเพลงสำหรับฟลูตและเปียโนสำหรับเทศกาลดนตรีครั้งต่อไป โดยนักฟลูต พอลล่า ร็อบบินสัน (Paula Robinson, 1941-) ภรรยาของผู้อำนวยการเทศกาลดนตรีเป็นผู้บรรเลง

2.5.3 บทวิเคราะห์

สังคีตลักษณะของบทประพันธ์

กระบวนที่ 1 Lento สังคีตลักษณะแบบโซนาตา (Sonata form)			
Exposition	Development	Recapitulation	
ห้องที่ 1-48	ห้องที่ 49-77	ห้องที่ 78-102	
กระบวนที่ 2 Presto สังคีตลักษณะแบบรอนโด (Rondo form)			
A	B	A	C
ห้องที่ 1-22	ห้องที่ 23-60	ห้องที่ 61-80	ห้องที่ 81-101
A	B	A	Coda
ห้องที่ 102-120	ห้องที่ 121-138	ห้องที่ 139-164	ห้องที่ 165-175

ในกระบวนที่ 1 บทประพันธ์จะอยู่ในสังคีตลักษณะแบบโซนาตาและบทประพันธ์จะมีลักษณะการใช้ระบบเสียงในการประพันธ์แบบศูนย์กลางเสียง (Tonal Center)

มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบ Ostinato ในช่วงเริ่มต้นของ Exposition ของกระบวนที่ 1 ในแนวของเปียโนซึ่งประกอบไปด้วยโน้ต G-A-A# และ D# ทำนองหลักที่ 1 เริ่มบรรเลงโดยฟลูตใน ห้องที่ 2 ของบทประพันธ์ (ตัวอย่างที่ 51) ตามมาด้วยทำนองหลักที่ 2 ในแนวการบรรเลงของเปียโนใน ห้องที่ 17 (ตัวอย่างที่ 52) โดยมีการใช้บันไดเสียง Octatonic ในแนวของฟลูตใน ห้องที่ 32 (ตัวอย่างที่ 53) และทำนองหลักที่ 3 เกิดขึ้นในแนวเปียโนใน ห้องที่ 37 (ตัวอย่างที่ 54) ก่อนที่จะจบในส่วนของ Exposition ใน ห้องที่ 48

ตัวอย่างที่ 51 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 1-4

(ตัวอย่างของ Ostinato ในแนวเปียโนและการเริ่มทำนองหลักที่ 1 ในแนวฟลูตใน ห้องที่ 2)

ตัวอย่างที่ 52 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 17-20

(ตัวอย่างของทำนองหลักที่ 2 ในแนวเปียโนห้องที่ 17-20)

ตัวอย่างที่ 53 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 32

(ตัวอย่างของการใช้บันไดเสียง Octatonic ในแนวฟลูตห้องที่ 32)

The image shows a musical score for Example 53. The top staff is the flute part, starting at measure 32, labeled "Octatonic Scale". The bottom two staves are the piano accompaniment. The score is in G major and 3/4 time. The flute part consists of an octatonic scale: G4, A4, Bb4, C5, D5, Eb5, F5, G5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

ตัวอย่างที่ 54 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 37

(ตัวอย่างของทำนองหลักที่ 3 ในแนวเปียโนห้องที่ 37)

The image shows a musical score for Example 54. The top staff is the flute part, starting at measure 36. The bottom two staves are the piano accompaniment. The score is in G major and 3/4 time. The tempo is marked "Tempo I° (♩ = 40)". The piano part starts with a forte dynamic (ff) and a "dim. molto" marking. The main theme is introduced in measure 37, marked "ben cantando" and "p (rubato)". The theme is a triplet of eighth notes: G4, A4, Bb4. The piano part also includes a "legatissimo" marking and a "pp" marking in measure 38. The text "ทำนองหลักที่ 3" is written above the piano part in measure 37.

ช่วง Development เริ่มต้นขึ้นในห้องที่ 49 โดยฟลูตเริ่มการบรรเลงทำนองหลักที่ 3 จนถึงห้องที่ 56 มีการบรรเลงทำนองหลักที่ 2 และ 3 พร้อมกันในแนวเปียโนซึ่งมีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะในทำนองหลักทั้งสองไปจากตอน Exposition (ตัวอย่างที่ 55) และในห้องที่ 70 จะเป็นการบรรเลงทำนองหลักที่ 3 ในแนวของฟลูตและการบรรเลงทำนองหลักที่ 2 ในมือขวาและ Ostinato ในมือซ้ายของแนวเปียโน (ตัวอย่างที่ 56)

ตัวอย่างที่ 55 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 56

(ตัวอย่างของการบรรเลงทำนองหลักที่ 2 และ 3 ในแนวเปียโนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากตอน Exposition ในห้องที่ 56)

ตัวอย่างที่ 56 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 70

(ตัวอย่างของการบรรเลงทำนองหลักที่ 3 ในแนวฟลูตและการบรรเลงทำนองหลักที่ 2 ของมือขวา และ Ostinato ของมือซ้ายในแนวเปียโนในห้องที่ 70)

ช่วง Recapitulation เริ่มต้นขึ้นในห้องที่ 80 โดยเป็นการกลับมาของทำนองหลักที่ 1 ในแนวของฟลูตและการบรรเลง Ostinato ในแนวของเปียโนที่เหมือนกับช่วงต้นของบทประพันธ์ (ตัวอย่างที่ 57) และเข้าสู่ Coda โดยนำทำนองหลักที่ 3 มาบรรเลงในแนวของฟลูตในห้องที่ 97 (ตัวอย่างที่ 58)

ตัวอย่างที่ 57 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 79-82

(ตัวอย่างของการกลับมาของท่านองหลักที่ 1 ในแนวของฟลูตและการบรรเลง Ostinato ในแนวของเปียโนในช่วง Recapitulation)

ตัวอย่างที่ 58 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1 ห้องที่ 96-98

(ตัวอย่างของ Coda ที่นำท่านองหลักที่ 3 มาบรรเลงในแนวของฟลูตในห้องที่ 97)

ตารางศูนย์กลางเสียงที่ใช้ในกระบวนที่ 2

A	B	A	C
ห้องที่ 1-22 ศูนย์กลางเสียงโน้ต Eb	ห้องที่ 23-60 ศูนย์กลางเสียงโน้ต C	ห้องที่ 61-80 ศูนย์กลางเสียงโน้ต B	ห้องที่ 81-101 ศูนย์กลางเสียงโน้ต G#
A	B	A	Coda
ห้องที่ 102-120 ศูนย์กลางเสียงโน้ต G	ห้องที่ 121-138 ศูนย์กลางเสียงโน้ต E	ห้องที่ 139-164 ศูนย์กลางเสียงโน้ต Eb	ห้องที่ 165-175 ศูนย์กลางเสียงโน้ต D#

ในกระบวนที่ 2 อยู่ในสังคีตลักษณะแบบรอนโดในจังหวะที่เร็วมาก (Presto) บทเพลงเริ่มต้นในอัตราจังหวะแบบ 9/16 สลับไปมากับ 12/16 ในช่วง A อยู่ในห้องที่ 1-22 โดยศูนย์กลางเสียงจะอยู่ที่โน้ต Eb (ตัวอย่างที่ 59) และในส่วน B จะอยู่ในห้องที่ 23-60 เป็นช่วงที่ฟลูตมีการบรรเลงทำนองแบบต่อเนื่องจากเครื่องหมายเชื่อมซึ่งจะสร้างความแตกต่างกับช่วง A โดยศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต C (ตัวอย่างที่ 60) หลังจากนั้นในห้องที่ 61 ก็เป็นการกลับมาของช่วง A แต่ศูนย์กลางเสียงคือโน้ต B

ตัวอย่างที่ 59 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 2 ห้องที่ 1-3

(ตัวอย่างของส่วน A ในกระบวนที่ 2 โดยมีการใช้อัตราจังหวะแบบ 9/16 และ 12/16)

ตัวอย่างที่ 60 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 2 ห้องที่ 25-30

(ตัวอย่างของส่วน B ซึ่งเป็นช่วงที่ฟลูตมีการบรรเลงทำนองแบบต่อเนื่องในห้องที่ 27)

ช่วง C เริ่มต้นขึ้นในครั้งที่ 81 โดยการบรรเลงของเปียโนในแบบ Unison (ตัวอย่างที่ 61) และกลับสู่ช่วง A อีกครั้งในครั้งที่ 102 โดยครั้งนี้ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต G และตามด้วยส่วน B อีกครั้งในครั้งที่ 102 ครั้งนี้ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่โน้ต E และกลับมาด้วยส่วน A ในครั้งสุดท้ายในครั้งที่ 121 โดยในครั้งนี้ส่วน A ศูนย์กลางอยู่ที่โน้ต Eb เหมือนตอนต้นของบทเพลง

ตัวอย่างที่ 61 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระจวนที่ 2 ครั้งที่ 80-84

(ตัวอย่างของช่วง C โดยการบรรเลงของเปียโนในแบบ Unison)

ในช่วง Coda ของกระจวนที่ 2 นั้นจะมีความยาวที่ไม่มากนัก ซึ่ง Coda จะอยู่ในครั้งที่ 165 จนจบบทเพลงในครั้งที่ 175 (ตัวอย่างที่ 62)

ตัวอย่างที่ 62 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระจวนที่ 2 ครั้งที่ 163-166

(ตัวอย่างของช่วง Coda ในครั้งที่ 165)

2.5.4 การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ในกระบวนที่ 1 เป็นกระบวนที่อยู่ในอัตราจังหวะแบบ 4/4 และมีจังหวะที่ช้ามากดังนั้นการนับจังหวะย่อยในการบรรเลงจะทำให้การบรรเลงมีความลื่นไหลและแม่นยำ และยังมีโน้ตที่มีลักษณะเป็นกลุ่มโน้ตของเช็ตสามชั้นเจ็ดพยางค์และเช็ตสี่ชั้นสิบพยางค์ ดังนั้นในการบรรเลงควรมีการแบ่งกลุ่มโน้ตภายในโน้ตเช็ตสามชั้นเจ็ดพยางค์เพื่อความแม่นยำในการบรรเลง (ตัวอย่างที่ 63)

ตัวอย่างที่ 63 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1

(ตัวอย่างการการแบ่งกลุ่มโน้ตเพื่อบรรเลงโน้ตเช็ตสามชั้นเจ็ดพยางค์ ในห้องที่ 30)

นอกจากนี้ในห้องที่ 56 มีความยากในการบรรเลงเป็นอย่างมากเนื่องจากกลุ่มตัวโน้ตมีความเร็วในการบรรเลงและช่วงห่างของเสียงที่มีลักษณะที่กว้าง ฉะนั้นการฝึกซ้อมควรมีการฝึกซ้อมโดยการตัดโน้ตบางตัวออกก่อนและฝึกซ้อมโน้ตเพลงที่อยู่ในจังหวะหนักก่อน (ตัวอย่างที่ 64)

ตัวอย่างที่ 64 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 1

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตที่อยู่ในจังหวะหนักโดยการตัดโน้ตบางตัวออกก่อนในห้องที่ 56)

ในกระบวนที่ 2 เป็นกระบวนที่มีจังหวะที่เร็วมาก การฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมในจังหวะที่ช้าเพื่อเก็บรายละเอียดความสั้นยาวและเสียงของตัวโน้ตให้ถูกต้อง ในกระบวนนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราจังหวะไปมาหะหว่าง 9/16 และ 12/16 แต่ที่สำคัญคือการเปลี่ยนจังหวะหนักในบางห้องซึ่งจะทำให้เกิดความสับสนในการบรรเลงระหว่างฟลูตและเปียโนได้ ดังนั้นในการฝึกซ้อมควรมีการเปลี่ยนเครื่องหมายเชื่อมเสียงหรือฝึกซ้อมแต่ตัวโน้ตในจังหวะหนักเพื่อที่ปรับความเข้าใจในเรื่องของจังหวะและเพิ่มความคุ้นชินก่อนที่จะบรรเลงในจังหวะจริง (ตัวอย่างที่ 65)

ตัวอย่างที่ 65 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 2

(ตัวอย่างการฝึกซ้อมโน้ตในห้องที่มีการเปลี่ยนจังหวะหนักในห้องที่ 77-79)

โน้ตต้นฉบับ

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 1

แนวทางการฝึกซ้อมที่ 2

ในส่วนของ Coda มีการบรรเลงโน้ตเจ็ดพยางค์เข้ตสองชั้นซึ่งตัวโน้ตทุกตัวจะต้องใช้เทคนิคการตัดลิ้นในจังหวะที่เร็วมากดังนั้นในการออกเสียงโดยใช้เทคนิค Double Tonguing ผสมกับ Triple Tonguing ในการตัดลิ้นเข้ามาช่วยในจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะทำให้การบรรเลงง่ายขึ้น (ตัวอย่างที่ 66) ซึ่งการเริ่มออกเสียงการตัดลิ้นที่ตัว “T” ก็เพื่อความชัดเจนของเสียงและความง่ายต่อการบรรเลง

ตัวอย่างที่ 66 Sonata for Flute and Piano, Op.23 กระบวนที่ 2

(ตัวอย่างการใช้เทคนิค Double tonguing ผสมกับ Triple tonguing ของกลุ่มโน้ตเจ็ดพยางค์ในห้องที่ 170)

บทที่ 3

วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต

3.1 ข้อมูลการแสดงเดี่ยวฟลูต

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงทั้งหมดจำนวน 5 บทเพลง

1. Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 โดย Georg Philipp Telemann
2. Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 โดย Franz Peter Schubert
3. Zoom Tube โดย Ian Clarke
4. Histoire du Tango for Flute and Guitar โดย Astor Piazzolla
5. Sonata for Flute and Piano, Op.23 โดย Lowell Liebermann

3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักของในการแสดง ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการบรรเลงฟลูต
2. เพื่อศึกษาการจัดการแสดงเดี่ยวฟลูต
3. เพื่อศึกษาบทเพลงจากยุคต่าง ๆ
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวรรณกรรมของบทเพลงฟลูต
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงในรายการบรรเลงของการแสดง

3.3 วิธีการแสดงเดี่ยวฟลูต

1. คัดเลือกบทเพลงทั้งหมดที่จะใช้ในการแสดง
2. คัดสรรผู้แสดงประกอบในแต่ละบทเพลง
3. ศึกษาการนำเสนอและวัตถุประสงค์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการในแต่ละบทเพลง
4. ศึกษารายละเอียดในบรรเลงจากบทเพลงต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกันระหว่าง

การบรรเลงของผู้แสดงเดี่ยวและผู้แสดงประกอบ

5. นำเสนอบทเพลงในรูปแบบของผู้แสดงที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์

3.4 กระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง

3.4.1 การคัดเลือกบทเพลงในการแสดงเดี่ยวฟลูต

การคัดเลือกบทเพลงในการแสดงนั้นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในหลาย ๆ ด้านซึ่งรวมถึงความยากง่ายของบทเพลง ความหลากหลายของบทเพลงและบทเพลงจะต้องเป็นที่ยอมรับในการบรรเลงระดับสากล ผู้แสดงจะต้องปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนวิชาเครื่องมือฟลูต

3.4.2 การเลือกโน้ตเพลง

การเลือกโน้ตเพลงนั้นความน่าเชื่อถือของสำนักพิมพ์นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง รวมไปถึงความนิยมโดยส่วนใหญ่ในการเลือกใช้โน้ตเพลง เพื่อผู้แสดงจะได้นำบทเพลงมาบรรเลงและนำมาวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพโดยครั้งนี้ผู้แสดงได้มีการเลือกใช้โน้ตเพลงที่มาจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ดังนี้ Bärenreiter, Henle Verlag, IC Music/Just Flutes, Henry Lemoine และ Theodore Presser

3.4.3 การฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมสำหรับการแสดงเดี่ยวนั้นถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการแสดง ผู้แสดงจะต้องมีการวางแผนในการฝึกซ้อมเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการบรรเลงจากคำแนะนำต่าง ๆ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาเครื่องมือฟลูตเพื่อที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งรวมถึงการฝึกซ้อมระหว่างผู้แสดงและผู้แสดงประกอบด้วย

3.4.5 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น

การศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มเติมจะทำให้ผู้แสดงเข้าใจและซาบซึ้งในบทเพลงที่จะนำมาแสดงได้มากขึ้น โดยในปัจจุบันนี้มีแหล่งข้อมูลอื่นมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าและหา

ข้อมูลเพิ่มเติม เช่น รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ คอนเสิร์ตการแสดงของศิลปิน แผ่นบันทึกเสียง ห้องสมุด และจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

3.4.6 การกำหนดวัน เวลา และสถานที่สำหรับการแสดงเดี่ยวฟลูต

ในการกำหนดวัน เวลา และสถานที่สำหรับการแสดงล่วงหน้าให้แน่นอนก่อนที่จะมีการแสดงนั้นจะทำให้ผู้แสดงมีการวางแผนการฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการแสดงได้เป็นอย่างดี ซึ่งรวมไปถึงการมีระยะเวลาเพื่อที่จะประชาสัมพันธ์การแสดงอีกด้วย

3.4.7 การจัดทำโปสเตอร์และสูจิบัตรการแสดงเดี่ยวฟลูต

ในการจัดทำโปสเตอร์การแสดงเดี่ยวถือได้ว่าเป็นการประชาสัมพันธ์การแสดงเดี่ยวต่อบุคคลที่ความสนใจโดยผู้แสดงได้ใส่ วัน เวลา สถานที่และบทเพลงที่ใช้ในการแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ลงไปในโปสเตอร์และนำไปติดเพื่อประชาสัมพันธ์ในสถานที่ต่าง ๆ ในส่วนของสูจิบัตรนั้นผู้แสดงได้ใส่ข้อมูลรายละเอียดดังนี้

3.4.7.1 วัน เวลา และสถานที่ในการแสดง

3.4.7.2 ชื่อ-นามสกุล และประวัติของผู้แสดงและผู้แสดงประกอบ

3.4.7.3 ลำดับการแสดงของบทเพลงและข้อมูลของบทเพลงทั้งหมด

3.4.8 การฝึกซ้อมในสถานที่จริง

ผู้แสดงควรฝึกซ้อมกับผู้แสดงประกอบในสถานที่จริงก่อนการแสดง เพื่อให้ผู้แสดงได้เข้าใจถึงลักษณะการสะท้อนของเสียงในห้องแสดง และสร้างความคุ้นเคยต่อบรรยากาศในห้อง

3.5 การแสดงเดี่ยวฟลูต

ในการแสดงจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ในช่วงแรกแสดงบทเพลง 3 บทเพลง ใช้เวลาแสดงรวม 30 นาที ในช่วงที่ 2 แสดงบทเพลง 2 บทเพลง ใช้เวลาแสดงรวม 35 นาที และมีการพักการแสดงในระหว่างช่วงแรกกับช่วงที่ 2 ใช้เวลา 15 นาที รวมเวลาการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 20 นาที

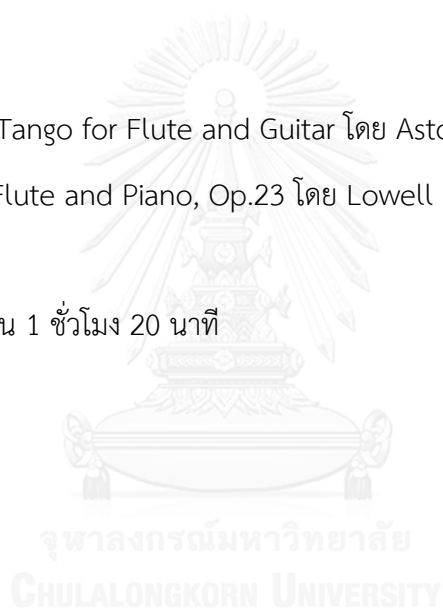
3.6 รายการและเวลาการแสดง

1. Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 โดย Georg Philipp Telemann	4 นาที
2. Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 โดย Franz Peter Schubert	20 นาที
3. Zoom Tube โดย Ian Clarke	6 นาที

พักการแสดง 15 นาที

4. Histoire du Tango for Flute and Guitar โดย Astor Piazzolla	20 นาที
5. Sonata for Flute and Piano, Op.23 โดย Lowell Liebermann	15 นาที

รวมเวลาในการแสดงทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 20 นาที

บทที่ 4

สูจิบัตรการแสดงและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

4.1 สูจิบัตรการแสดง

Master Flute Recital
by Tipok Phinitsakul

Morakot Cherdchoo-ngarm, *Piano*
Tanist Saengwichai, *Guitar*

Saturday 11th March , 2017, 4:00 P.M.
at Music hall, Building of Art and Culture,
Chulalongkorn University

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Program

Fantasia No.3 in B minor for Solo flute, TWV 40:4   George Philipp Telemann
(1681-1767)

Introduction and Variations on "Trockne Blumen"
for flute and piano in E minor, D.802   Franz Schubert
(1756-1791)

Zoom Tube   Ian Clarke
(b. 1964)

Intermission

L'Histoire du Tango   Astor Piazzolla
(1921-1992)

I. Bordel 1900
II. Café 1930
III. Nightclub 1960

Sonata for Flute and Piano Op.23   Lowell Liebermann
(b. 1961)

I. Lento
II. Presto

Program Note

Fantasia No.3 in B minor for Solo flute, TWV 40:4 by George Philipp Telemann Published in 1732, the twelve Fantasias for Solo Flute by Georg Philipp Telemann have become a staple of the solo flute repertoire. They were originally written for the transverse flute, but have been enthusiastically embraced by recorder players, many of whom insist that Telemann really wrote them for the recorder. The third Fantasia is in the key of B minor. It starts off with a few slow and melancholic opening gestures, but soon bursts into a frenetic Vivace, and finally ends with a lively ternary gigue.

Introduction and Variations on "Trockne Blumen" for Flute and Piano in E minor, D.802 by Franz Peter Schubert Franz Schubert finished work on his song cycle *Die schöne Müllerin* in November 1823. Two months later, in January 1824, he set about recasting melody of the cycle's 18th song, "Trockne Blumen" (Faded flowers) into a set of variations of flute and piano. This Introduction and Variations on "Trockne Blumen" for flute and piano in E minor, D.802 apparently grew only from Schubert's own notion to further, explore his song's melody

and not from any special practical impetus; the work may, however, have been composed with Schubert's flutist friend Ferdinand Bogner, a professor at Vienna Conservatory, in mind. As is commonly true of his works, it remained unpublished, and possibly unperformed, during Schubert's life time. In 1850, *The Introduction and Variations on "Trockne Blumen"* were published for the first time as Op.160, and were immediately and fervently accepted into the repertoire by a brotherhood of flutists who, during the nineteenth century, were given precious little new music.

Zoom tube by Ian Clarke is a rhythmic blues influenced piece employing a raft of extended techniques to achieve its aims. A stunning addition to the flute repertoire! It has to be heard to be believed. A challenge to learn but fortunately easier than it looks. Since coming into print in 2001 Zoom Tube has regularly been programmed in professional and final year conservatoire recital performances.

L'Histoire du Tango by Astor Piazzolla was written in 1986, during a period when he was financially independent and able to write freely. The piece catalogues the history of tango in 30 year intervals. The four movements are entitled *Bordel 1900*, *Café 1930*, *Nightclub 1960* and *Concert d'aujourd'hui*. *Bordel 1900* playfully recalls the tango in its original setting: the brothels of Buenos Aires. The duple meter (2/4) is characteristic of tangos until 1915 with dotted habanera and a syncopated milonga rhythm. The *Café 1930* is the tango for the smoky cafes where it was created for listening rather than dancing. It is filled with melancholic harmonies and flexibility of tempo. The *Nightclub 1960* is the tango performed in venues much like contemporaneous jazz. This piece exemplifies many of Piazzolla's mature tangos in its striking changes of tempo and aggressive rhythms and in its form (fast-fast-slow-coda).

Sonata for Flute and Piano, Op. 23 by Lowell Liebermann

Lowell Liebermann, an American composer, made his public debut at the age of sixteen as a pianist and composer at Carnegie Recital Hall. He studied at the Julliard School

with David Diamond and Vincent Persichetti. The *Sonata for Flute and Piano* was written in 1987 upon commission from the Spoleto Festival Chamber Music Series. Scott Nicrenz, Director of Chamber Music at Spoleto, and his wife, Paula Robison, heard the premiere of one of Liebermann's pieces at the Spoleto Festival that summer. The piece was *Variations on a Theme by Anton Bruckner for piano solo*, performed by Scott Nickrenz's daughter, Erika. They were so enthralled with the music that they made the decision to commission a flute and piano work to be premiered at the festival the following summer by Paula Robison and virtuoso pianist, Jean-Yves Thibaudet. The next year, the sonata won first prize in the National Flute Association's Newly Published Music Competition.

Tipok Phinitsakul was born on April 5, 1992. At the age of 7, He started first music lesson on drum set and also started playing piccolo and flute at Saengthong Wittaya School, Hatyai, Thailand.

At the age of 15, He was accepted from the Young Artist Music Program at College of Music, Mahidol University in flute performance major and he received his bachelor's degree in flute performance with first class honors from College of Music, Mahidol University in 2014. During his studies, He has studied flute with Agrita Lakute (Principal flute of Thailand Philharmonic Orchestra) and he has privately studied flute with Jin Ta (Principal flute of Singapore Symphony Orchestra).

In 2014, After his graduation, He got scholarship for studying a Professional Performance Certificate in flute performance at the Pennsylvania State University, School of Music in United States. During his studying at Penn State University, He has studied flute with Dr. Naomi Seidman and Dr. Eleanor Duncan Armstrong. He also studied chamber music with Prof. Daryl Durran.

He is a member of Mahidol Symphonic Band, Passcode Woodwind Quintet, PPC Woodwind Quintet (USA), Flutasia Flute Ensemble, CU Flute Ensemble, Thailand Philharmonic Pop Orchestra, Princess Galyani Vadhana Youth Orchestra, Penn State Symphonic Wind Ensemble, Penn State Flute Choir, Penn State Chamber Orchestra and Penn State Philharmonic Orchestra

As a performer, He is a finalist of Penn State Philharmonic Concerto Competition 2015. He won 4th prize gold medal in 2nd Singapore flute festival competition 2011, He won 1st prize of flute category and 2nd prize of woodwind category in KPN music competition 2012 in Thailand. In addition, he won to playing in master class of Jim Walker at Australian Flute Festival 2013 and he also participated in many competitions such as Alexander and Buono International Flute Competition 2011(USA), 12th, 13th Osaka International Music Competition (Japan) and Thailand International Wind Ensemble Competition 2013. He also performed at the 42nd and 43rd Annual National Flute Association Convention in Chicago and Washington D.C.

In addition, He joined to many master classes with world-renowned flutist such as William Bennett, Carol Wincenc, Marina Piccinini, Emmanuel Pahud, Robert Atiken, Julien Beaudiment, Marianne Gedigian, Lorna McGhee, Paul Edmand-Davies, Bonita Boyd, Nina Assimopoulos and Tara Helen O'Connor.

Recently, he is studying master's degree at Faculty of Fine and Applied Art, Chulalongkorn University and studying flute with Ajarn. Suncheep Vidayanakorn and he is an instrumental music teacher at several institutions in Thailand such as Mulino Music Institute, St. Andrews International School and Bangkok International Preparatory and Secondary School.

Morakot Cherdchoo-ngarm was born in Bangkok in 1988.

He started his piano lesson at the age of 6.

In 2005, he won the 2nd prize in Yamaha Thailand Music Festival Competition. A year later, he became a student of Dr. Nopanand Chanorathaikul, In 2007, he had performed in an Enchanted Evening with 5 Young Pianists II and played his own composition. In 2008, he won 3rd prize which is the highest prize in the fourth age category of the 8th Bangkok Chopin Piano Competition. In the same year, he took part in the Persantuan International Chopin Piano Competition in Malaysia.

Morakot finished his Bachelor Degree in composition from College of Music, Mahidol University. He had studied with Atibhop Pataradetpisan and Valeriy Rizaev.

Tanist Saengwichai was born on March 2, 1992. He started his Guitar lessons at the age of 10. In 2007 he was accepted into the College of Music, Mahidol University Pre-college program as a Guitar major, he also studied bassoon as a minor instrument which he also participated in the College's ensembles as principle and Contrabassoonist. He continued his studies in the undergraduate program as a Guitar performance major under the tutorship of Mr.Kiatkong Subhayon. He has also taken Guitar lessons with Mr.Suvich Klinsmith, Mr.Leon Koudelak, Dr.Paul Cesarczyk, Mr.Bavorn Makhavong and Mr. Worakarn Saengsomboon while completing his undergraduate program. Apart from attending courses at Mahidol, He has attended master classes with Takeo Sato, Ermanno Bottigliere, Yasuki Hiura, Thibault Momper, Jose Manuel Dapena, Alessio Monti, Alexander Dunn, Nutavut Ratanakarn and Gregory Novikov at Guitar festivals and private venues. He also is a prize winner of many local Guitar competitions. Currently, Tanist is a Guitar teacher based in Bangkok and also pursuing a Master's degree in Fine Arts at Chulalongkorn University.

Special Thanks

Special Thanks to:

Prof. Dr. Natchar Pancharoen
Prof. Dr. Weerachat Premananda
Prof. Dr. Narongrit Dhamabutra
Assoc. Prof. Duangjai Tiwtong
Asst. Prof. Dr Sasi Pongsarayud
Asst. Prof. Dr. Ramasoon Sitalayan
Dr. Yos Vaneesorn
Dr. Naomi Seidman
Dr. Eleanor Armstrong
Ajarn Suncheep Vidayanakorn
Ajarn Agrita Lakute
Morakot Cherdchoo-ngam
Tanist Saengwichai
Tanabhorn Chaibu-nga
PHINITSAKUL'S family

“Office of Art and Cultural, Chulalongkorn University”

THANK YOU
for being a wonderful audience

4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

CHULALONGKORN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

TIPOK PHINITSAKUL

A MASTER FLUTE RECITAL

MORAKOT CHERDCHOO-NGARM, PIANIST
TANIST SAENGWICHAI, GUITARIST

SATURDAY 11 MARCH, 2017 16:00 P.M.
AT MUSIC HALL, CULTURE BUILDING, CHULALONGKORN UNIVERSITY

Program:
Fantasie No.3 in B minor for Solo Flute - Georg Philipp Telemann
Introduction and Variations for Flute and Piano in E minor - Franz Schubert
Zoom Tube - Ian Clarke
Histoire du Tango - Astor Piazzolla
Sonata for Flute and Piano Op.23 - Lowell Liebermann

FREE ADMISSION

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

คำแนะนำและบทสรุป

5.1 คำแนะนำ

ข้อควรปฏิบัติทั้งก่อนและในวันแสดงที่ผู้แสดงควรคำนึงในการแสดงดังนี้

1. ก่อนวันแสดง ผู้แสดงควรมีการเตรียมความพร้อมทั้งหมดซึ่งอาจรวมไปถึงการตรวจสภาพความพร้อมของเครื่องดนตรีและการจัดลำดับหน้าของโน้ตเพลง
2. ก่อนวันแสดง ผู้แสดงควรจะฝึกซ้อมการแสดงจริงกับสถานที่จริงเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมแก้ไขปัญหที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้การสร้างควมคุ้นเคยจะช่วยลดอาการตื่นเต้นและประหม่าในวันแสดงจริงได้
3. ผู้แสดงควรพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อรักษาความพร้อมของสภาพร่างกาย
4. ในวันแสดง ผู้แสดงควรอบอุ่นร่างกายและเครื่องดนตรีเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการที่จะขึ้นแสดง
5. ในวันแสดง ผู้แสดงและผู้แสดงประกอบควรร่วมฝึกซ้อมกันเล็กน้อยเพื่อที่จะปรับความคุ้นชินต่อกันและกันก่อนเริ่มการแสดง
6. ในวันแสดง ผู้แสดงควรเตรียมความพร้อมในการรับมือกับปัญหาที่ไม่คาดคิดในระหว่างการแสดงเพื่อที่จะดำเนินการแสดงไปได้อย่างต่อเนื่อง

5.2 บทสรุป

ในการทำวิทยานิพนธ์การแสดงเดี่ยวฟลูตในฉบับนี้ ผู้แสดงได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและนำองค์ความรู้จากวิชาในระดับชั้นเรียนปริญญาโทมาพัฒนาและศึกษาเพื่อที่จะค้นคว้าหาข้อมูลให้กับวิทยานิพนธ์ในฉบับนี้ซึ่งรวมไปถึงการศึกษาค้นคว้าในด้านประวัติและผลงานต่าง ๆ ของผู้ประพันธ์ ความสำคัญของบทเพลงและการวิเคราะห์บทประพันธ์ เป็นต้น การศึกษาสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สามารถกำหนดทิศทางในการวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมตัวต่อการแสดง นอกจากนี้ยังค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาและยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและนำไปศึกษาต่อ

จากการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลแล้วนั้นการขอคำแนะนำและคำปรึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งของการนำองค์ความรู้ไปพัฒนารวมไปถึงการศึกษาข้อมูลจากที่แหล่งต่าง ๆ เช่น การเข้าร่วมชมการแสดงเดี่ยวและวงต่าง ๆ การเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์ในการฝึกอบรมเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ จากการศึกษาข้อมูลจากที่แหล่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเพื่อให้ผู้แสดงมีความเข้าใจในลักษณะการบรรเลงที่มีความแตกต่างและหลากหลายโดยนำมาปรับใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำเสนอของผู้แสดงเอง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

_____. *อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร*.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. *ทฤษฎีดนตรี*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2560.

_____. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2554.

_____. *สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2560.

ศศิ พงศ์สรายุทธ. *ดนตรีตะวันตกยุคบาโรกและยุคคลาสสิก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

ภาษาอังกฤษ

Clarke, Ian. *Zoom Tube*. Surrey, England: IC Music/Just Flute Edition, 2014.

Dick, Robert. *The Other Flute: A Performance Manual of Contemporary Techniques*. Second ed. New York, USA: Multiple Breath Music Company, 1989.

_____. *Tone Development Through Extended Techniques*. New York, USA: Multiple Breath Music Company, 1986.

Liebermann, Lowell. *Sonata for Flute and Piano*. Pennsylvania, USA: Theodore Presser Company, 1988.

Moyse, Marcel. *De La Sonorite Art Et Technique*. Paris, France: Alphonse Leduc, 1934.
_____. *Exercices Journaliers Pour La Flute*. Paris, France: Alphonse Leduc, 1923.

Piazzolla, Astor. *Histoire Du Tango*. Paris, France: Henry Lemoine, 1986.

Schubert, Franz. *Introduction and Variation on "Trockne Blumen" for Flute and Piano*. Munich, Germany: G Henle Verlag, 2000.

Telemann, Georg Philipp. *Twelve Fantasias for Flute without Bass*. Kassel, Germany:

Bärenreiter-Verlag, 1955.

Wye, Trevor. *Practice Books for the Flute*. London, England: Novello Publishing

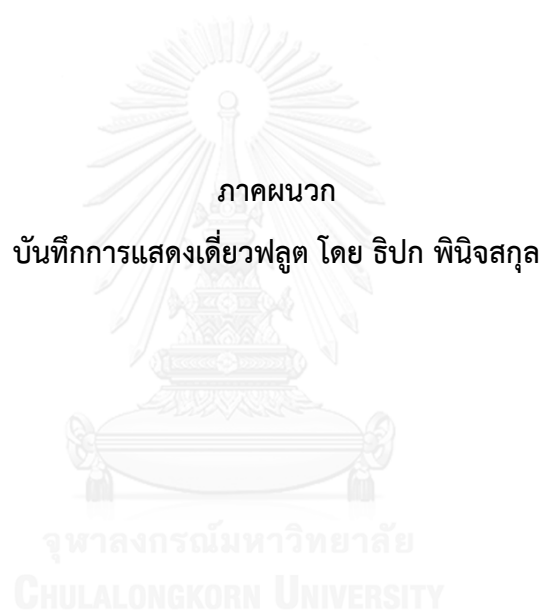
Limited, 1999.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การแสดงเดี่ยวฟลูต โดย ธิปก พินิจสกุล

(A FLUTE RECITAL BY TIPOK PHINITSAKUL)

การแสดงเดี่ยวจัดแสดง ณ หอแสดงดนตรี อาคารศิลปวัฒนธรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันเสาร์ที่ 11 มีนาคม 2560

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงจำนวน 5 บทเพลงดังนี้

1. Fantasia No.3 in B minor for Solo Flute, TWV 40:4 โดย Georg Philipp Telemann	4 นาที
2. Introduction and Variations on “Trockne Blumen” for Flute and Piano in E minor, D.802 โดย Franz Peter Schubert	20 นาที
3. Zoom Tube โดย Ian Clarke	6 นาที
4. Histoire du Tango for Flute and Guitar โดย Astor Piazzoll	20 นาที
5. Sonata for Flute and Piano, Op.23 โดย Lowell Liebermann	15 นาที

รวมเวลาในการแสดงทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 20 นาที

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	ธิปก พินิจสกุล
วัน เดือน ปีเกิด	5 เมษายน 2535
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนแสงทองวิทยา ปีการศึกษา พ.ศ. 2541 - 2546 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนแสงทองวิทยา ปีการศึกษา พ.ศ. 2546 - 2549 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เตรียมอุดมดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา พ.ศ. 2550 - 2552 ดุริยางคศาสตรบัณฑิต (การแสดงดนตรี) เกียรตินิยมอันดับ 1 วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2556 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การแสดงฟลูต) มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสเตต ประเทศสหรัฐอเมริกา ปีการศึกษา 2557 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การแสดงดนตรี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2559